A Közgazdasági Politechnikum lapja

Paigráf

IV. évfolyam 1. szám 1994. szeptember 12.

Akarom élni az egész hitet,
Szeretni, ahogy Isten szeret,
És bízni, bízni akarok
Abban, amit Krisztus hozott...
Sík Sándor: Néma Miatyánk

EMLÉKLAP

A Ranolder Intézet Baráti Köre
1994. június 23-án felavatta
a Ranolder Intézeti "Klára"
Római Katolikus Ipari Leányközépiskola
megalapítója

DR. KLINDA PÁL

áldozópap
emléktábláját.

Dr. Klinda Pál 1944/45-ben az intézmény szelleméhez méltó
önfeláldozó szeretettel szervezte meg a menedéknyújtást
több száz üldözöttnek
Angelo Rotta úr, pápai nuncius,
Valdemar Langlet úr, a Svéd Vöröskereszt fődelegátusa és
az Irgalmasnővérek segítségével.
Budapest, IX., Vendel utca 3/b

IPOLYI ÉVA (egy volt "Klárás" diák) EMLÉKEZÉSE

Ez a nap nekünk - volt "Klárás" növendékeknek - kétszeres ünnep. Ünnep, mert **dr. Klinda Pál** iskola-alapító igazgatónknak és munkatársainak emléket állíthatunk. És ünnep azért, mert 1949 óta most jöhettünk be először - így együttesen és ünnepélyesen - iskolánk falai közé.
Amikor most az emléktábla-avatás alkalmával felidézzük **dr. Klinda Pál** zseniális személyiségét és sokoldalú tevékenységét, olyan örökséget kívánunk továbbadni, mely történelmünk része, a jövő nemzedéknek formálhatja gondolkodását.

Klinda Pál Esztergomban, 1903-ban született, a család hatodik gyermekeként. Édesapja a helybeli tanítóképző igazgató tanára volt. **Klinda Pál**t a családi hagyomány humanizmusa is vezette őt az ifjúság nevelésében, oktatásában, a rászorultak, üldözöttek felkarolásában. Jogi doktorátusának megszerzése után a bécsi egyetem hittudományi karán végzett. 1929-ben szentelték pappá. 1933-ban nevezték ki az irgalmasnővérek Ranolder Intézetének tanítóképzőjébe hittanárnak.
Korát megelőző modern elhivatottságáról emlékezünk.
Első nagy jelentőségű munkája liturgikus jellegű volt. Megszerkesztette az "Együtt az Egyházzal" magyar misefüzeteket. Így kívánta a miseszövegeket mindenki számára érthetővé tenni - megelőzve a II. Vatikáni Zsinatot, mely szerte a világon engedélyezte az egységes latin nyelv helyett az anyanyelvű istentiszteleteket.
A 30-as évek gazdasági válsága arra késztette, hogy a tanulni vágyó leányifjúság érdeklődését - a pedagógiai pályán kívül - az ipar és a kereskedelem felé fordítsa. A mai korban gondolkodott.
1937-ben az Intézet Vendel utcai szárnyában létrehozta a "KLÁRA" Ipari Leányközépiskolát. Ez volt az első ipari leányközépiskola. A négyéves iskola érettségit és mesterlevelet adott.
A Ranolder Intézet főnöknőjével, Bécsi Kerubina nővérrel együtt törte a "magyar ugart" a modern, gyakorlati irányú nőnevelés számára.
Ebben az új típusú iskolában - a gimnázium tananyaga mellett - az idegen nyelvek oktatása, művészeti ismeretek, divatrajz, kereskedelmi ismeretek, könyvvitel, gyors- és gépírás, szabás-varrás, korszerű sütés-főzés és egyéb gyakorlati tananyag is szerepelt. Az iskola menzáját saját termesztett növényeik felhasználásával látták el.
A lelki, szellemi, az üzleti és szakmai tudás mellett a fizikai alkalmasságot DIENES VALÉRIA - az iskola részére összeállított - tanterve biztosította. Mindnyájunk számára emlékezetesek a napi orchestra órák és bemutatók - utána zuhanyfürdő... A testnevelést nem a férfias erőre, hanem a nő alkatának megfelelő magatartáshoz szükséges tulajdonságokra (a harmónia, könnyedség, ritmus, hajlékonyság, stb.) fejlesztettük, mozdulatművészettel alakítottuk.
Klinda Pál tudta, hogy a nőnevelés által, a családokon keresztül megmenthető a társadalom. A feleség, az anya, a háziasszony és a dolgozó nő szerepének csak úgy lehet megfelelni, ha az iskola erre felkészít. Művelt és helyes társadalomszemlélettel rendelkező lányok nevelése a cél, akik anyagilag is hasznos családtagok, és akik gazdasági téren is megállják a helyüket.
A tanári kar emelt mércével dolgozott, nevük fémjelezte az iskola hírnevét. Általában 1/3 részük szerzetes, 2/3 részük világi tanár volt.
Az elvetett mustármag kikelt, a jelentkezők száma évről évre növekedett. A tizedik évben már három párhuzamos osztályban folyt a tanítás, mégis sok jelentkezőnek nem jutott hely. Az iskola valóban az életre nevelt. A legnagyszerűbb, legkeresettebb iskolák közé emelkedett.
A végzett növendékek nem öncélú munkát végeztek, hanem termékeiket, készítményeiket saját szövetkezeteikben értékesítették. Egymás után nyíltak meg a szövetkezetek: a "KLÁRA" divatházak a Bécsi utcában, a Párisi utcában és a Teréz körúton.

Klinda Pál valamennyi tanítványában tudatosította a krisztusi életprogramot:

A világosság fényében járni,
Az igazság sziklaján állni,
Az erkölcsi jóért küzdeni.

Tervei közé tartozott:

Ha a szövetkezeteink sikeresen működnek, a divat világába is sikerül bekapcsolódni. Az anyagi javakból szeretett volna támogatást nyújtani az Ural környéki rokon népeknek úgy, hogy magyarországi iskolákban néhány fiatalt taníttat, akik visszatérve hazájukba, erősítik a kulturális és rokoni kapcsolatokat, terjesztik az európai műveltséget.
Sokoldalúságát bizonyítja, hogy az Intézetet nyitottá tette a nagyközönség számára. A tornatermet esténként Liszt Ferenc Hangversenyteremként működtette. Misszijából az akkori fiatal művészek is részt vállaltak: Banda Ede, Hajdú István, stb.

Így lett az Intézet - nagyhírű alapítója, Ranolder János veszprémi püspök elképzelése szerint - a külső ferencváros kulturális központja.

Klinda Pálra emlékezve hol a paptanárt, a lelkiatyát, hol a fáradhatatlanul jövő-menő igazgatót, a nagyszerű szervezőt látjuk.
Puritán egyszerűséggel élt, szerény fizetését olykor az építkezésekre vagy szegénysorsú egyetemista diákokra fordította. Szemüvege alól állandóan derű és szeretet sugárzott. Céljai eléréséért rendíthetetlen kitartással küzdött. Még súlyos betegségében is erős akarattal végezte munkáját. Érezte, hogy élete rövid, annak minden perce drága.
Boldogan szemlélte iskolájának sikeres működését. 1942-ben a Központi Katonai Ruhatár versenytárgyalásán kedvező feltételeivel megbízást nyert el, ezzel az iskola varrodájában biztosítva volt a munka.
Iskolánkba más vallásúak is felvételt nyertek; protestánsok, unitáriusok és zsidók is jártak ide.

A zsidótörvények mélységesen felháborították **Klinda Pál**t is. Tudta, mit kell tennie. Körlevélben közölte tanítványaival, hogy akinek védettségre van szüksége, költözzön be az Intézethez tartozó, Budakeszi úti "Boldog Katalin Nagyleány Otthonba".
Az Irgalmasrend Nővéreinek vezetésével és segítségével áttelepítette a varrodát, és megszervezte a "Hadiüzemet", melyben 120-150 üldözöttet foglalkoztattak, gyermekeikre pedig óvónők felügyeltek. A Hadiüzem a pápai Nunciatura és a Hadügyminisztérium néhány magasrangú tisztjének védelme alatt állott. Ennek a - nagy kerttel övezett - villának két kapuja volt. Amikor az egyiken megjelentek az üldözöttekért, azok a másik a kapun futottak ki. **Klinda** atya körlevelének felhívására jöttek a menekülők, a hontalanná vált, kibombázott növendékek. Mindnyájuknak a túlélést jelentette ez a Ház.
Néhányan itt ülnek közöttünk, és velünk emlékeznek.

1944 őszén Valdemar Langlet úr, a Svéd Vöröskereszt fődelegátusának oltalma alá került az Intézet. Langlet úr - akkor már 72 éves volt, de szívós és életerős - teljes energiával vetette bele magát a mentési feladatokba. Többször életét is kockáztatta. A 30-as évek elejétől élt Magyarországon mint a Svéd Királyi Követség titkára. Hívő ember volt; hitt Istenben - ez volt lelkierejének magyarázata.

Klinda atya gyenge egészségét a sok izgalom megviselte, a németek is elhurcolták. Életét az Isten, a Haza és az Ember szolgálatára tette fel. Jó volna, ha szelleme korunkban is élne, és tervei egy megújuló társadalomban valóra válhatnának.
1945. június 6-án meghalt. 42 éves volt.

Nemcsak életében, halálában is sugárzott.
Az ő művének mi vagyunk tanúi, akik itt vagyunk, és mindazok, akik betegségük miatt nem lehetnek közöttünk.
Emlékezni jöttünk.
Sokan közülünk a háború után is - az 1948-as államosításig - ebbe az iskolába jártunk.

Emlékezzünk tisztelettel azokra, akik Istenszeretetből eredő önzetlen felebaráti szeretettel, a legnehezebb időkben nyújtottak segítséget:

dr. Klinda Pál igazgató urunkra,
Angelo Rotta pápai nuncius úrra,
Valdemar Langlet úrra,
a Svéd Vöröskereszt fődelegátusára
Nina Langlet asszonyra,
Valdemar Langlet úr feleségére,
Dienes Gedeon úrra,
aki munkatársuk volt, és aki itt ül közöttünk,
az **Irgalmasnővérek**re,
akik nap mint nap átélték a
megpróbáltatásokat, izgalmakat,
Mallász Gittára, a Ház parancsnokára,
akinek fellépése és lélekjelenléte
nemegyszer mentette meg a Ház
lakóit, valamint
az **egykori Hadügyminisztérium**
magasrangú tisztjeire.

Boldog vagyok, és örüljünk annak, hogy újra itt lehetünk együtt ebben a Házban.

TE DEUM LAUDAMUS!

ANNA HEDBERG ASSZONY
(a Svéd Királyi Nagykövetség első titkára)
BESZÉDE

Svédország nagykövete, Jan Lundvik úr távollétében, aki szabadságát tölti Svédországban, arra kértek, hogy képviseljem a Nagykövetséget ezen a megemlékezésen. Nagy megtiszteltetés, hogy nem feledkeztek meg honfitársamról, Valdemar Langlet-ról, aki a Svéd Vöröskereszt fődelegátusa volt Magyarországon a második világháború alatt, majd később a budapesti Svéd Nagykövetség munkatársa is, ahol együtt működött egy másik svéddel, Raoul Wallenberggel az 1944-45-ös nehéz években.
Most, amikor itt állunk, ötven évvel később, emlékeznünk kell arra, hogy mit jelentett ez a humanitárius munka mindazoknak, akik akkor veszélyben voltak.
Számomra nagy pillanat, hogy részt vehetek ezen az ünnepségen, amelyen a "KLÁRA" Római Katolikus Ipari Leányközépiskola alapítójára, dr. Klinda Pálra emlékezünk, aki Valdemar Langlet-val, Angelo Rotta pápai nunciussal, az Irgalmasnővérekkel és sok-sok más bátor, ismeretlen emberrel együtt, életük kockáztatásával segítették üldözöttek ezreinek menekülését.
Ezekkel a szavakkal szeretném megköszönni Önöknek, hogy itt lehetek, és kifejezni hálámat.

A MEGMENTETTEK NÉVSORA

1. Adler Mária
2. Bauer Gyuláné
3. Bauer Lucia
4. Beitser Ferencné
5. Beitser Erika
6. özv. Benedek Kornélné
7. Bodrog Imréné
8. Bodrog Vera
9. Bodrog Klára
10. Bonta Kitty
11. Bródy Éva
12. Dr. Brust Elemérné
13. Kreutzer Józsefné sz. Dallos Hanna
14. Dr. Dános Éva
15. Erbstein Ernőné
16. Erbstein Zsuzsa
17. Erdész Margit
18. Erdész Edit
19. Faragó Imréné
20. Fraknói Rezsőné
21. Fraknói Éva
22. Fränkel Pálné
23. Fränkel Mar[illegible]
24. [illegible] Józsefné
25. Gábor Olga
26. Gonda Ágnes
27. Guttmann Sándorné
28. Guttmann Katalin
29. Fischl M. Mihályné
30. Kemény Éva
31. Kemény Ágnes
32. Kepes Ágnes
33. Dr. Kerekes Ágnes
34. Kertes Tódorné
35. Kertes Vera
36. Kertes Marianne
37. Kiss Györgyné
38. Kiss Zsuzsa
39. Kiss Ágnes
40. Kovács Éva
41. Dr. Ligeti Edit
42. özv. Dr. Molnár Gyuláné
43. Pollák Éva
44. Dr. Rosenberg Miklósné
45. Richter Gyöngyi
46. Dr. Lelkes Béláné
47. Schwartz Gyuláné
48. Rosenzweig Alice
49. Rosenzweig Zsuzsa
50. Rusznyák Endréné
51. Steiner Lászlóné
52. Seregi Gabriella
53. Dr. Szentmiklósi [illegible]-né
54. Szidon Pálné
55. Pongrácz Miklósné
56. Strausz Lilly
57. Szilágyi Virgilné
58. Vámos Jánosné
59. Vámos Kata
60. Vámos Anna
61. Varsányi Katalin
62. Vámosi Pálné
63. Dr. Vogel Károlyné
64. Bihály Judit
65. Ländler Agnes

ÍGY HUHOGUNK MI

A korábbi tanévhez hasonlóan Gallai Zsófi 1993/94-ben is jegyzetelte a tanárok Huhogásokon elhangzott őrületeit. Kizárólag ezekből a (nem mindig) mondatokból állított össze egy "beszélgetést", melyből az alábbiakban részletek olvashatók.

Mottó:
Ha az ember nincs állapotban, akkor legalább hallgasson, mert hátha valaki van másállapotban.

- Te, úgy kellene csinálni, mintha huhognánk. Itt álnokok ülnek.
- Akkor ez egy nagy büdös huhogás a munkával teli munkaszüneti napon.
- És most valami eléggé alapvetőt kellene mondanunk...
- Vagy lehetünk egy teljesen diffúz gáz.
- Tudod mit? Én bekompromisszumozom magam bárhová.
- Vigyázz, mert itt kompromisszumos kiherélés folyik!
- Na, kezdünk elharapódzni.
- Csak el ne sikkadjunk a dolgok felett!
- Miért, hangzik itt el valami?
- Ne hülyéskedj, ez egy tágra vezető vita.
- Csak tartsuk be a hozzászólás rendjét!
- Addig tartsd magadban, Adrienne!
- Bejelentőleg akarom csak bejelenteni, hogy zsákbamacskáról nehezen lehet szavazni.
- Aki úgy érzi, hogy lehet erről dönteni, az tegye fel a kezét. Aki úgy érzi, hogy nem, az is. Kezeket fel!
- Hát persze. Ilyenekre szoktunk szavazni. Aztán az ember erre ráfelejt. Négynek tűnik.
- Hervadt igenek a levegőben. Legalább érezzük a viszonyokat.
- Ha úgy tetszik, akkor ez egy döntés is.
- Amit eddig eldöntöttünk, az a genyázás terminológiájával írható le.
- Fogalmazz szavatosabban!
- Mit akarsz, ez hornológiai megállapítás volt.
- Ám egy optimista, bár nagy formátumú, az kevés.
- Nem jó dolog ezzel viccelni, apukám.
- Oké, semmi letolás rajtad.
- Egyébként a dolog nem annyira ösvényszerű. Lássuk csak! Az eredményoldalról rendkívül tarka a kép. A gyerek kezd beilleszkedni, bukásra kész.
- Gyerekek, ennek az ügynek lóg a lába.
- Persze, azért maradnak úgy a termek, mert a tanár sem áll a lábán.
- Jézusom, és mennyire lehet kordában tartani a továbbgyűrűző hatásait?
- Ne könyörögj, az nem jó módszer!
- Nekem támadt egy megvilágosodásom. Mint osztályfőnök hadd lebegtessem meg a lelkemet előttetek.
- Hogyne, mindenféle osztályfőnökök rossz nyomására a tanárok engem gyepülnek.
- Kérlek Benneteket, legalább a gyerekek addig ne izéljék, amíg az osztályfőnökök nem szólnak.
- A gyerekek rajta vannak az ügyön. Példának okáért van olyan osztály, ahol a matematika teljesen önmagában bomlik. Matematika = évfolyamszintű pótvizsga: vagy megbukott, vagy nem jó neki a kettes. Izmos kettes.
- És ha nagyléptékben bekövetkezik az értékelési rendszer, a gyakorlati jegyért feleltethetem-e a gyereket, ha nem jön be? Felhívom, nem válaszol: egyes. És aki kéri az elégtelent, hadd vigye magával.
- Én nem érzem azt, hogy az elégséges szint az egy búvárszivattyú ebben az iskolában.
- Ugyan már, mi az a 45 perc összehablacsolt vizsga? Bezzeg alakiság az van a vizsgán. Meg állandó beszart rettegés. Pedig a gyerekek ehetnek a vizsgaidőszakban.
- A pótvizsgák után meg jön 4 hét nyugalmi tanítás. Azután az elkésett, tét nélküli osztályozó konferencia-szerű nagyon hasznos beszélgetés. Megírni, összekonferenciázni - ez a csukott tanév.
- Beosztásilag az év megtörtént. Protokolláris helló az igazgatóhelyettestől, piros-fehér-zölden folyik az Egmont-nyitány... A sok nemtudomból kijött 55 óra. A sátortábor és a vízitábor teljesen sínen van. A fakultáció: kosztümös ruhapróba avagy a vikingek szexuális élete.

- Viszont lehet, hogy nem indul be ez az ötödév, ami olyan szempontból nem baj, hogy tanár úgysincs rá.
- De lesz egy tömegkommunikációs izé, ahol kommunikációt kell tömegesen tanítani.
- És jöhet az alternativitás orrba-szájba.
- Aztán lekövetjük, mennyit fizetett be a szülő.
- A szülőnek tetszenek a mi lózungjaink meg a böfögéseink. Csak kivételes esetekben ír kikérőt: kérem, gyermekemet a kivégzése miatt az utolsó óráról elengedni szíveskedjék.
- Mi nem óhajtottunk kényszert állítani, elengedtük.
- De meg kéne neki mondani, hogy valahogy följebb tegye be a kérvényét. Mert különben a mi törekvéseinkkel nem kvadrál.
- Egyébiránt pedig nem biztos, hogy ki kell önteni a gyereket is a mosogatóvízzel.
- Viszont el is küldhetem a halálba menetet vágni.
- Te, nekem Erzsi beugrott a képembe.
- Márta lavinája pedig előkészített talajra lelt.
- Szerintem ezt az időzített bombát ne vegyük észre, ketyegjen tovább, majd valaki alatt fölrobban.
- Rám esett a dolog - dodonai lőcs. Az anyagokat, ha le bírnak gyártódni, komplettírozni kell, nem boldolni.
- Nyomulunk hátrafelé. Az IT-n volt az SZMSZ csontváza - bizonyos mértékig rögtönzött és jól lerágott csontok.
- Ezért a végrehajtási utasítás pedagógiailag heroikus megoldását javaslom.
- A nem pedagógus dolgozókat pedig a KGB gyakorolja.
- Azon gondolkodom, hogy ez a táppénzrendszer mekkora cuppanás. És van-e olyan probléma, amit az új seprű jobban lát?
- Például azt, hogy nálunk a tárgy jobban tanulható, szemben a közgazdasági gyakorlattal.
- Ott most összeszűkült a test és a szellem is.
- Úgy veszem észre, hogy az elnök úr is éppen azt akarja mondani, hogy személyemmel lépjek föl. Hát viszonylag föllléptem.
- Egy piti ügy miatt elnökké emelkedik az erősebb kutya bagzik alapon.
- Én mint ókonzervatív, mondanék egy pasztellbekezdést. Körvonalazatlanul úgy körvonalazódik a fejemben, hogy a dolog nem elvérintő, s kialakulása pillanatában sem volt annyira konszenzusos.
- Nem tartozom aközé, aki ezt mondaná. Nekem már most sincs igazán álláspontom a kérdésről. Inkább csak leírnám, aztán vessétek el, nekem az jó.
- Zavarban vagyok, mert nem tudom, mit akarok mondani.
- Én is lógatom a nyelvem, de közben artikulálok.
- Aurél látott valahol egy órát, ahol a gyerekek figyeltek és dolgoztak az órán.
- Szoros kivétel a nyelv.
- De a nyelvtanárok könnyebben hullanak.
- A szaktanárok pedagógiai vénája működik és buzog.
- Pécsi Kata ereiben például fantasztikus véna csörgedez.
- Adrienne pedig az egész iskola egy jobb felé haladásának kerékkötője.
- Lala viszont flexibilis, tehát kreatív, s az részben hasznos. Ja, és egy írógép veszett el benne.
- És te? Te oly takony gyenge vagy, hogy nem foglalkozunk veled.
- Íme a kompetenciánk gyakorlásához való impotencia.
- Nem is tudtuk befogadni az órarendkészítő főmester akérmijét! Szerintem, Péter, vedd elő, és akkor majd rágódhatunk rajta!
- De szaporán kéne elővenni.
- Á bármikor bármelyiket elő tudjuk rángatni.
- Mi meg addig nyomkodjuk az egérrel. Sok-kevés arányban mindenki akar.
- Te, nem információs sávban vagyunk, hanem egyéb masszírozás folyik.
- Bocs, fél kezemmel másra figyeltem.
- Én fölizgattam magam, ha érdekel Benneteket.
- És jó volt?
- Ami nektek jó, az nekem jó.
- A helyzet nem folytatható. És mi nem tehetünk semmit magunkkal és magunkhoz térünk.
- Kérem őrizzük meg rövidségünket!
- Röviden gondolom azt, hogy nem tudunk egymástól megválni.
- Én már attól tartok, hogy visszaélek az időtökkel, bár szívesen teszem. Különben is azért vagyok hosszú, mert nem tudom befejezni.
- Na ezt most hagyjuk abba.

Hangulatjelentés Kistolmácsról

Június 27-én kis csapatunk vágyakkal telve elindult, hogy megalkossa kétheti lakóhelyét. Mikor megláttuk a ránk váró feladatok tömkelegét, vegyes érzelmekkel álltunk neki a munkának. A sátrak lassan, de biztosan épültek. Ám a szamlazsákok csak kínkeserves küszködés árán lettek teli - de megérte. Csodás volt látni, ahogy a semmiből felépült a tábor. Az első megérdemelt fürdőzés után fáradtan dőltünk bele a puha zsákokba.
Kapcsolatok szövődtek és mentek tönkre. Az emberek megismerték egymást - több oldalról, mint amire máshol lehetőség adódott volna. Talán azért voltak konfliktusok, mert sok olyan tulajdonság lepleződött le, amire nem is gondoltunk.
A tanárok képesek voltak a mi elvárásaink és elveink szerint viselkedni és cselekedni.
Én jól éreztem magam, mert megismertem egy olyan életformát, amire máshol nem lett volna lehetőségem. A konyha különösen nagy szerepet játszott az itteni életemben, mert volt módom kiélni főzési szenvedélyem.
Megérte.

A táborépítés három napja szörnyű volt számomra. 100 fokos tűző napon szalmazsákot tömni nem a legkellemesebb dolog...
Tetszettek a csoportok nevei, az étkezések előtti előadások, illetve a szórakoztató ökörkör és a lazítás.

A keretjáték tavaly jobb volt, az idei kicsit érthetetlen. A nagy meleg és utána a túl sok eső tönkretett sok programot, sok ember kedvét és hozzáállását.
A programok nagyrésze jó volt, de a kivitelezés már nem annyira. Azért remélem, jövőre veletek ugyanitt!

A legpozitívabb élményem az volt, amikor elkészült a sárkányunk Bencével.

Az építés három napja alatt beleéltem magam a szerencsétlen munkatáborosok helyébe, és megismertem a tanárok MÁSIK oldalát is. Például Tibor, a csöndes, halk Tibor úgy tudta osztogatni a feladatokat (árokásás délben, stb.), mint egy szadista katonai kiképzőtiszt. Viszont a kemény munka alatt - mert számomra az volt - sokkal közelebbről ismerhettem meg például Kocsis Pétert, Jimmyt és a többieket.
...A Purbawákat (a később érkezőket) Kimbu "parancsa" szerint méltón fogadtuk, és ők bebizonyították, hogy igenis beleillenek a TÁBORba.
Eleinte eszméletlen meleg volt, úgyhogy tök jól kihasználtuk a tavat. Jó sokat fürödtünk. A tó nagyon szép, mint ahogy itt a tábor körül minden.
...Amikor reggelente meghallottuk a trombitát, az első reakció az volt: Ne máááááááá!!!!! De ez csak a látszat. Szerintem pont jó volt ennyi és ilyen program. Az esti tábortüzek lehettek volna egy kicsit "családiasabbak", de így is jó volt.
...A táborban és a tanárokban kellemesen csalódtam. A legjobban Dömét kedveltem meg. A csoportvezetőim, Jimmy és Döme nagyon jó fejek voltak, és nagyon örülök, hogy így (is) megismertem őket.

Egy tábort mindenki másképp él meg. Mindenkinek más tetszik, más-más programokon vesz részt szívesebben. Ehhez hozzájárul a fáradtság és az emberek változó hangulata. Biztos sok olyan ember van a táborban, aki egy-egy programot csak egy bizonyos hangulatában élvez.
Nekem szerencsém volt, élveztem a tábort, tetszettek a programok. Bár lehet, hogy ez azért volt, mert eszembe nem jutott becsmérelni vagy kritikusan megítélni a tanárok programtervezését. Ha valaki negatív oldaláról szemléli a dolgokat, és hibákat keres bennük, biztos, hogy talál, mert vannak. Semmi nem lehet tökéletes. De ha kivételesen az lenne, az egész elvesztené érdekességét, unalmassá válna.
Én megpróbáltam pozitívan szemlélni a dolgokat, és úgy érzem, sikerült. De sok mindent elrontott, hogy az emberek egymás közötti kapcsolata nem volt felhőtlen. Itt nem lehetett megoldani, hogy otthagyjuk egymást, hazamenjünk, gondolkozzunk a dolgon, aludjunk rá egyet, és másnap - már nyugodtan - megbeszéljük. Itt a nézeteltérések pattanásig feszültek, nehezen lehetett megnyugodni. A hosszabb ideig tartó ideges hangulatban több olyan dolgot mondtunk, amit később legszívesebben visszaszívtunk volna...

Tanultam, ismerkedtem,
megtanultam, megismertem,
nem fogom elfelejteni.
Jövőre ugyanitt?

Meglátásom szerint a táj önmagában is nagy élmény volt - csak körül kellett nézni.
Nagyon érdekes volt számomra, hogy durva, kötözködő emberek helyett rendes, jó humorú emberekkel voltam körülvéve. A legnagyobb meglepetést nekem Nagyi okozta. Benne a dolgoknak olyan egyensúlya alakult ki, amely más embernél nemigen található meg. De ez veszélyes is lehet.

Nagyon jól éreztem magam, de a tavalyi jobb volt.

Én először voltam ilyen táborban. Nagyon tetszett attól eltekintve, hogy egyes egyének teljesen lenézték a nulladikosokat. A csoportban jót humorizáltak velünk, de csoporton kívül levegőnek néztek minket. Az angyalkás játék nagyon jó volt, bár egyes angyalkák le se szarták védencüket, például az én angyalkám. Nem kaptam tőle semmit, csak egy "jó étvágyat!". Ez nagyon rosszul esett.

...Az angyalkás játék alapjában véve jó dolognak tűnt. Igyekeztem minél ötletesebben gondoskodni védencemről. De sajnos nem mindenki gondolkodott hasonlóképpen. Sok embert hallottam panaszkodni, hogy az angyalkájuktól semmit sem kaptak. Nem hiszem, hogy ezek a védencek arra vágytak volna, hogy elhalmozzák őket Tempo csokival, egyszerűen néhány kedves szó is elég lett volna nekik...
A csoportokon belüli beszélgetéseknek nagyon örültem. A nulladikosoknak - így nekem is - megkönnyítette az ismerkedést, és sok érdekes dolgot tudtam meg másokról, ugyanakkor én is kibontakozhattam.
Ha voltak is rossz élményeim, nem vették el a kedvem attól, hogy jövőre újra jöjjek.

Sok élményem volt a táborban, de ezek közül is kiemelkedő volt a tanár-diák röplabdameccs. Az izgalmakat leírni nem lehet, de a lényeg az, hogy nagy csata után a tanárok - óriási szerencsével - megnyerték a találkozót.

Legélénkebben az "irodalmi tábortűz" emléke él bennem. Talán ekkor lepődtem meg legjobban a táborlakók összetartozásán. Nekem, akinek ez volt az első igazi táborom, kellemes volt annyi embert együtt látni. Senki nem lázadozott az éneklés ellen. És én is úgy éreztem, mintha már nagyon rég ismernék mindenkit. Lehet, hogy a sok közös program tette, de úgy éreztem, befogadtak. Talán ez volt a legszebb élményem.

Ez a tábor számomra az egységet jelenti. Itt az emberek nem a Dallas, a tévé, a hajszárító meg a magnó miatt érzik jól magukat; itt olyan dolgok történnek, amik által saját maguk lehetnek.

Én a táborban a csoportokat nem, szerettem, mert azért jöttem ide, hogy ismerkedjek. A csoportunkba nem csak olyan emberek kerültek, akiket meg akartam ismerni, akikkel pedig ismerkedni akartam, azokra nem jutott elég időm. Itt egy összeszokott csapat volt, ahova nagyon nehéz bejutni.

A táborban hallottam először a Szent Anna-tó történetét, mely mostanság jól jön nekem, ugyanis "megtanított" arra, hogy soha ne akarjak többet mutatni magamból, mint amennyit érek. Remélem, ez örökké bennem marad.

Nekem erre a táborra nagy szükségem volt. A táborlakók függenek egymástól, ezért akaratlanul is közelebb kerülnek egymáshoz, hiszen együtt élnek. Ez a tábor mindenkitől megkövetel bizonyos mértékű türelmet, hogy elviselje a meg nem szokott életformát - így alkalmazkodva a többiekhez. A legtöbb ember igazi arca ilyenkor jön felszínre, mely kellemes vagy kellemetlen csalódásokat jelenthet.

...Ha kívülálló, például falubeli lettem volna, akkor biztosan irigykedtem volna, hogy milyen jó nekik, és bárcsak én is ott lehetnék.

Hőség. Tikkadtság. Vidámság. Összetartás. Megbecsülés. Honvágy. Öröm. Szórakozás. Csalódottság. Megnyugvás. Szomorúság. Búcsúzás.

Alaphangulat: élvezetes. Túloznék, ha rossznak vagy jónak minősíteném, de a "semmi különös" sem találó, sőt...
A tábor ezen a helyen - bár nincs árnyék, de - sokkal szimpatikusabb, mint tavaly volt. Az elrendezés, a részletek nagyon kedvezőek, passzolnak. A társaság alapvetően jó összetételű. Sokféle ember. A tanarak úgyszintén. Sajnálom, hogy sokan előbb mentek el...
Néhol erőltetettek voltak a programok.
Néha nekem nem volt hangulatom hozzájuk.
A kiscsoportok olyanok, mint az osztályok. Az emberek számítanak itt is, nem úgy globálisan az egész csoport...
JOBB VOLT, MINT TAVALY.
JÓ VOLT MAGÁHOZ VISZONYÍTVA IS - SZÁMOMRA.
LEGYEN ILYESMI JÖVŐRE IS.

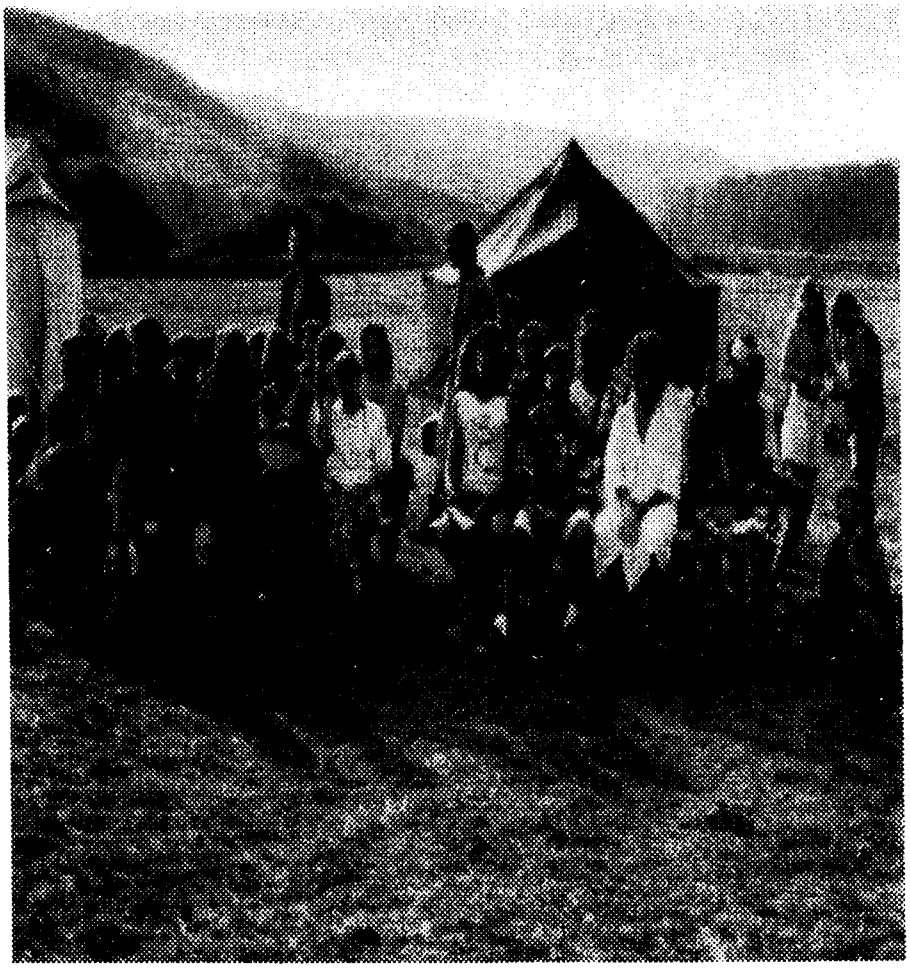

Elhagytuk az iskolát

Lassan hagyományosan az idén is volt nomádtábor. Eme enyhén száraz kijelentés egy hasonlóan felejthető táborra utal. Igen, szerintem az volt. És most sorolhatnám, hogy miért, de nem érdemes. Mégis egy dolgot azért kiemelnék, ami első hallásra igencsak furcsa, bár ha az ember elejétől fogva belső szemlélője a Politechnikum életének, akkor nem tartja már olyan meghökkentőnek.
Az elmúlt évek során a táborlakók között - arányait nézve - jelentős számban képviseltették magukat a tanerők. (Tavaly szinte több felnőtt volt a táborban, mint diák.) És most? Hát igen, most az örvendetesen növekvő diáksereglet mellett eltűntek a tanárok. A tábor egész idejét kitöltő, a Politechnikumban főállású tanár összesen egy darab volt. Még csak annyit, hogy tudomásom szerint iskolánkban majd negyven tanár dolgozik.
No comment.

U.i.: Köszönet azoknak a tanároknak, félig tanároknak, illetve nem tanároknak, akik vért verítékezve hosszabb-rövidebb időt rászántak a drága szabadidejükből a már egész évben unásig látott diákokra.

Nagy Ákos - JP

Schulcz és társa, szittya pattogatottkukorica-nagyker, nemcsak viszonteladóknak, viszont eladóknak 25% kedvezményt adunk, magánszemélyeket két és fél liter alatt nem szolgálunk ki, így egy liter ötven forintba kerül, ellenben moziban történő elfogyasztás esetén két forint kedvezményt adunk. A számok csak megközelítő értékűek...
Schúúúúúúúúlcz!

Jövőre nem jövök...

Rossz volt hazajönni, és mégis jó. Rossz azért, mert nem voltunk többet együtt, nem énekeltünk, játszottunk, és jó, mert jó érzés, amikor valaki aggódik érted és hazavár.
Ülök az íróasztalomnál, és azokat a gyertyákat nézem, amiket itthon hagytam. Eszembe jutnak az esti mesék, az őrségben eltöltött hosszú órák, a szúnyogok viaszba olvasztása, az éjszakai beszélgetések, a tábortűz, a csillagom, a Göncölszekér rúdjának utolsó előtti csillaga, amelynek minden őrség alatt elmondtam a bánatomat magamban, az egyetlen biztos pont, ami ott velem volt.
Szemem tovább kutat az asztalon, valami közelebbit keres. Egy rózsaszínű papíron meglátom a címeket, telefonszámokat, mellette azt a lapot, amire a dalszövegek kerültek.
Rettenetesen vágyom vissza. Jövőre biztos nem megyek, nem akarom, hogy amikor hazajövünk, ennyire fájjon.
A széemnek támasztva ott a hátizsákom, az egyik zsebéből szalmaszálak állnak ki. Kistolmácsi szalmaszálak, táboriak, ismerősek, régiek. Két napja hálózsákban alszom, mert a hálózsákot vissza kell adnom a barátnőmnek, nem akarom, hogy vége legyen.
Anyu ebédhez hív. Nincs trombita, sorbaállás, neomagnol-szagú kéz, kényelmetlen pad, olyan asztal, ahol nem fér el a lábam; nincs nevetés, vita a poharakon; nincs semmi régi, semmi olyan, mint ott, azon a helyen. Minden ismeretlen és a múltból ismerős. Nyugodt, csendes, minden fáj, minden mozdulatról eszembe jut valami jó, és itt minden olyan más...
Jövőre nem jövök, ha mindig így fáj, ha hazajöttem.

Grőger Dia - iGRic

Ott jártam, ahonnan a hírek jönnek

"Na, milyen volt Izrael?" - hangzik sok barátom szájából a kérdés. Ilyenkor én egy kicsit gondolkozom, és azt felelem: "Voltam Izraelben.". Mert tényleg voltam Izraelben, de úgy érzem, három hét kevés volt ahhoz, hogy igazán megismerhessem.

De kezdjük az elején! Még a tavasszal lehetett jelentkezni erre az utazásra itt a Politechnikumban. Először sokan felbuzdultak a lehetőségen, majd meggondolták magukat. Valahogy én is ilyenformán álltam a dologhoz, de az utolsó pillanatban mégis véglegesen jelentkeztem. Velem együtt még nyolc politechnikus gondolta úgy, hogy kár lenne kihagyni ezt a páratlan lehetőséget. Mire repülőre szálltunk, kis csapatunk tíz fősre bővült, mivel csatlakozott hozzánk még egy dunaújvárosi srác és egy tanárember is, aki a vendéglátó iskolát ment tanulmányozni.

Két órai repülőút után érkeztünk meg abba az országba, amit leginkább a hírekből és a Bibliából ismerhetünk. Bennem már az utazás során is annyi kétely merült föl az ismeretlennel szemben, hogy a repülőút felénél a vészféket kezdtem keresni szemeimmel. Mikor leszálltunk, döbbentem rá, hogy elhagytam az én jó öreg Európám. Sebaj! Három hét, és újra láthatjuk egymást. Ekkor mi még nem tudtuk, hogy szálláshelyünk háromórás autóútra van a reptértől. Megint sebaj! Az autózás során latin betűs feliratokat próbáltunk keresni, de amikor már a Coca Cola is ivritül volt kiírva, lemondtunk erről a játékról.

Megérkeztünk Karmiélbe, ahol a helyi ORT iskola látott minket vendégül. A magyarokon kívül amerikaiak és izraeliek is voltak a táborban. Rendkívül pazar elhelyezésben volt részünk (kétágyas szobák, zuhany, WC, konyha, amit akarsz). A rövid ismerkedést követően másnap jött az első hidegzuhany. A menza. Hüm-hüm. Akárcsak otthon, persze kóserül.

Innentől kezdve két héten keresztül előadásokat hallgattunk angol nyelven. Nekünk, magyaroknak az itt elhangzott dolgok többsége nem volt ismeretlen, hiszen kísérettségiztünk belőle. A lézerekről, genetikáról szóló előadásokon az amerikaiak tátották a szájukat. De eljött az az előadás is, amin mi tátottuk a szánkat. Számítógépekkel vezérelhettük a játékszernek tűnő robotokat. Aztán persze voltak olyan előadások is, amin a társaság egyöntetűen azon fáradozott, hogy ne a száját, hanem a szemét tartsa nyitva. Ez nem mindig sikerült.

Mi, magyarok próbáltuk kihasználni az ORT iskola által nyújtott "infrastrukturális lehetőségeket". Szinte minden szabad időnket a tornateremben töltöttük. Valamelyik amerikai meg is jegyezte: "milyen sportosak ezek a magyarok". Ja, kérem, akinek heti három testkultúra-órája van Lajossal!

Az előadásokat kisebb kirándulásokkal szakítottuk meg. Jártunk Akalu városában, Haifában is egy ásatáson, melyen minket is próbáltak bevonni a munkálatokba. Ez abból állt, hogy köveket kellett (volna) dobálnunk az egyik helyről a másikra. De a tűző napon nem mi voltunk a legjobb munkaerő, mivel a lányok hamar megtalálták a legkisebb árnyékot, mi, fiúk pedig a legkisebb skorpiót is. Hatalmas skorpióvadászatot rendeztünk, melynek során sikerült két fekete és két sárga skorpiót élve befognunk. Karmiélig a két sárga derekasan elfogyasztotta a két feketét. De a győztesek sem maradhattak meg, mivel kísérőtanáraink illedelmesen kitépték a kezünk közül őket, és elengedték foglyainkat. Sajnos így nem sikerült VerGáb szertárát néhány egzotikus állattal gazdagítanunk.

Eme gyermeteg kitérő után térjünk komolyabb dolgokra! Az egyik kiránduláson elvittek minket a Golan-fennsíkra egy katonai támaszpontra, és bemutatták nekünk büszkeségüket: egy hiperszuper tankot. Persze. Annál is inkább, mivel a Golanon néhány évtizede még háború dúlt. Ennek nyomai mind a mai napig láthatók. Aknaveszélyre figyelmeztető táblák lengedeztek a szögesdrótokon, illetve a távolban felszedett aknákat robbantgattak. Kísérteties volt, amikor egy szétlőtt falu romjai közt vágott át a buszunk. Karmiélba visszafelé még egy hajókirándulást is tettünk a Genezáreti-Tiberias-Galileai-tavon (kinek hogy tetszik jobban).

Sabbat idején családoknál helyeztek el bennünket. Mi egy frissen bevándorolt orsz-zsidó családnál laktunk. Ugyan mi arra számítottunk, hogy egy ortodox famíliához kerülünk, mégis - ha arra nem is volt ez egészen alkalmas, hogy a szokásokat behatóan tanulmányozzuk, de - megismerhettük, hogyan él egy átlag izraeli család.

Ha már szóba kerültek a hagyományok, akkor beszéljünk egy kicsit róluk! Két dolgot emelnék ki önkényesen közülük; az egyik a Sabbat. A Sabbat egy ünnep, olyan, mint nekünk a vasárnap, csak Iz-

raelben ezt sokkal komolyabban veszik. Péntek napnyugtától szombat napnyugtáig tart. Sabbat idején az igazán vallásosak gyakorlatilag semmit sem csinálnak. Az ország nagy része nem ortodox, mégis a kisebbségre való tekintettel a többség sem munkálkodik.

A másik szokással - amit kiemelnék - minden Izraelbe érkező találkozik; ez a kóser étkezés. Ez abból áll, hogy nem esznek semmilyen formában disznóhúst, valamint ha bármilyen húst vesznek magukhoz, akkor azt soha nem véresen teszik, sőt a húshoz nem fogyasztanak semmiféle tejterméket.

De térjünk vissza vendéglátóinkhoz! Amikor a család vendégszeretetét élveztük, külön kérésünkre elvittek minket a közeli zsinagógába egy istentiszteletre. Nagyon megérte elmenni.

Lassan, nagyon lassan eljött a várva várt utolsó hét, amikor körutazást tettünk Izraelben. Nos, azt hiszem, ennek során nem igazán fényeskedett a szervezés. Kicsit "ha kedd, akkor ez Belgium"-jellege volt. Így is eljutottunk Tel Avivba, Jaffába, Jeruzsálembe, a Holt-tengerhez, a sivatagba és Eilatba, a Vörös-tenger partjára. Mégis az volt az érzésem, hogy semmit sem láttam. Jeruzsálemben például a kötelező látnivalók mellett nem vittek el bennünket az igazi "élő" városba, hanem kitettek minket a sétálóutcában, és ki merre lát... Hát én mentem, amerre láttam, és önkényesen, fittyet hányva minden figyelmeztetésre, este nyakamba vettem a várost. Vállakozó szellemem meghozta gyümölcsét. Jeruzsálem ortodox negyedében tett sétám jó időre emlékezetes marad számomra. Olyan volt ez, mintha időutazást tettem volna. A falak, az emberek, a hangok egy másfajta világot jelentettek. Az utcákon autók parkoltak, de mellettük kaftános, pajeszos öregurak ballagtak a zsinagóga felé. És az utca másik oldala már napjainkat képviselte. Mégis milyen jó visszanézni oda, ahol lassabban jár az idő.

De nem csak az emberi kultúra hagyott bennem mély nyomokat. A természet is bővelkedik ott érdekességekben. A Vörös-tenger korallzátonyai olyanok, mint egy jól berendezett akvárium. Búvárkodás közben órákig legeltettem a szemem szebbnél szebb korallokon, halakon, növényeken és a búvárlányokon. Le is égtem, de úgy, hogy mozdulni is alig tudtam. Mégis megérte.

Kivonatosan megismertettem olvasómmal utazásunk főbb történéseit, helyszíneit. Most néhány impresszióm szeretném elmesélni. Egy dolog nagyon nyomasztott. A biztonság. Izraelben szinte mindenkinél fegyver van. A kiskatonák még a fodrászhoz is gépfegyverrel ülnek be. A csoportunkat állandóan egy mesterlövész kísérte; a velünk levő tanároknál is mindig ott volt a pisztoly; a buszsofőrnél szintén - még akinél nem is tudtuk, annál is... Hiába, Izrael rendelkezik a legjobb titkosszolgálattal. Üldözési mániára hajlamosaknak nem ajánlott ez az ország. Itt létkérdés, hogy figyeljenek. Békekötések ide-oda, fő a bizalmatlanság, még kicsiben is. Sok helyen végigradaroznak, vagy nem engedik, hogy fotózz, szúrós tekintetek figyelnek az áruházakban, miközben kirakatokat bámulsz.

Azt se feledjük, hogy Izrael a világ egyik legmilitánsabb országa. Szükség is van erre, hiszen az a körülbelül öt milliós zsidóság a többszáz milliós arab világban képez szigetet.

Hogy hogyan lehet ezt a "szigetet" zavartalanul működtetni? Hát sok-sok pénzzel és jó adag nacionalizmussal. No és a vallást se felejtsük ki a sorból. Végül is ez nem is rossz recept a túlélésre, hiszen a zsidóság - akárhogy is számolom - jó pár ezer éven keresztül fennmaradt, és bizonyított. Valami azért lehet ebben a kiválasztottság-tudatban, hiszen hány nép morzsolódott föl a történelem fogaskerekei között, és a zsidóság annyi viszontagság, szenvedés, szétszóratás után még él.

Apropó, szétszóratás. Mondják, a zsidók úgy osztják föl magukat, hogy vannak az Izraelben élő zsidók, van a világ zsidósága és vannak a magyar zsidók. Ez jól hangzik. Akikkel kint találkoztunk, és azt mondták nekik, hogy magyar zsidók, mind kikérték maguknak, mert ők erdélyi magyar zsidók. Nem is nagyon találkoztunk Magyarországról elszármazott zsidókkal. Annál több orosz bevándorlóval. Ők sok segítséget kapnak az államtól a letelepedéshez. Ez sok társadalmi feszültséget eredményez. Az országépítő első telepesek izzadságukkal építették Iztaelt, ők úgy érzik, az új bevándorlók csak beülnek a készbe.

Hiába, ez egy régi új ország, sok gonddal jár a "költözködés". Furcsa volt, amikor egy áruházban a tévén keresztül azt néztem, hogy Washingtonban ki tudja, melyik szomszédjával ünnepélyes keretek között írja alá Izrael a békeszerződést. Körülöttem az emberek nemtetszően csóválták a fejüket. Hát igen, a bizalmatlanságról már beszéltem...

Ha már az izraeliek bizalmatlanságáról esett szó, nem szabad megfeledkezni a rendkívüli vendégszeretetükről sem. A zsinagógában tett látogatá-

sunk során azonnal segítségünkre voltak, Bibliát nyomtak a kezünkbe, kerítettek egy magyarul beszélő embert, aki készségesen elmagyarázta a történéseket, majd meghívott minket otthonába Sabbat idejére.
Ugyancsak a zsinagógában volt, hogy őszinte megrökönyödésünkre föl-alá rohangáltak, viháncoltak a gyerekek az istentisztelet közepén, és nem szóltak rájuk. A gyerek szent. Szinte minden őérte van. Még a lutriból befolyó pénz is arra szolgál, hogy új iskolákat építsenek.

Építkezés. Ez az ország, amióta újra megalakult, folyamatosan épül. Amerre jártunk, szinte mindenütt valamit építettek. Hol utakat, járdákat, hol lakásokat az új bevándorlóknak. Elképesztő konjunktúra van az építőiparban.
Valahogy ez az utazás is egy építkezés volt. A semmiből épült fel bennem félig egy országkép Izraelről. Azért csak félig, mert - mint azt már az elején írtam - kevés volt ez a három hét ahhoz, hogy azt mondjam, én nemcsak voltam Izraelben, hanem láttam is azt.

Nagy Ákos - JP

Tisztelt Tantestületi Közösség!

Idén nyáron háromhetes izraeli programon vettem részt az Önök irodájának tanulóival. Az ORT Karmiélben levô fôirodája szervezte, amelyben a magyar fiatalok mellett izraeli és amerikai tanulókkal együtt voltak közös programok. Kiemelten köszönöm Pécsi Katalin tanárnô szervezési segítségét és az iskola támogatását.
Örömmel mondhatom, hogy a nemzetközi mezônyben intelligens, képzett és politikus személyiségként nôtt a társaság fölé Nagy Åkos és Gerlits András. Kérem, hogy iskolájuk értékrendjének megfelelôen elismerésben részesülhessenek.

Budapest, 1994. aug. 24.

Baráti üdvözlettel:

Ábrahám Tamás
PDSZ ügyvivô

Magyarországot képviseltük

Igen, Magyarországot képviseltük az 5. európai Young Enterprise versenyen Stockholmban.
Nagyon örültünk, amikor megtudtuk, hogy a Colon Rt. lett az ország legjobb vállalata, és mehetünk Svédországba. Akkor még nem tudtuk, hogy mennyi munka és kellemetlenség előtt állunk. Július végén bejártunk a suliba: táblázatokat és diagrammokat készítettünk az egy éves munkánkról, plakátot csináltunk, tanultuk az angol szóbeli beszámoló szövegét, stb. Nagyjából felkészültünk és elindulhattunk.
Amint megérkeztünk külvárosi szállodánkba, rögtön bementünk a belvárosba és megismerkedtünk Stockholm éjszakai életével. (Nem sokban különbözik a budapestitől, talán csak annyiban, hogy a legtöbb fiatal biciklivel közlekedik még éjszaka is.)
Másnap (egy-két óra alvás után) felállítottuk a standunkat a YE számára kibérelt épületben, és megismerkedhettünk a többi résztvevővel. Képviselők voltak Belgiumból, Dániából, Észtországból, Hollandiából, Írországból, Izraelből, Lettországból, Máltából, Norvégiából, Szlovákiából, Svédországból és Angliából. Utána meglátogattuk az Ericsson gyárat. Rendkívül izgalmas előadást hallottunk az Ericsson cég fejlődéséről és a mobil telefonok méretének csökkentéséről. Néhány órán keresztül végigvezettek a gyáron. Remek, most már tudom, hogy hogyan gyártják a telefonközpontok kapcsolószekrényeinek ajtaját Svédországban!
Ezután valamivel érdekesebb program következett: vacsora és buli egy hajón, ahonnan a Stockholmi Vízi Fesztivál tűzijátékát is megcsodálhattuk.
Szombaton eljött a nagy nap. Reggel tökéletesítettük kiállításunkat és vártuk a zsürit. Meg is érkezett. Sajnos elég sok főből állt. Jöttek és kérdeztek, kérdeztek és kérdeztek... Mi megpróbáltunk érthetően válaszolni. (Nem mindig sikerült.)
A kérdések özöne után pihenésképpen elmondhattuk a résztvevőknek és a zsürinek 15 percben, hogy milyen változásokon és fejlődéseken ment keresztül vállalatunk egy év alatt. Sajnos, mint utóbb kiderült ennek a beszámolónak volt nagyobb szerepe a zsüri döntésében. (Egy angol nyilván jobban el tudja mondani észrevételeit, problémáit és tapasztalatait anyanyelvén.)
Másnap átszállítottuk kiállításunkat a Parlamentbe, és eljött a díjkiosztás ideje.
Bevonultunk az ülésterembe zászlónkkal, a Himnusz kíséretében. Csalódva vettük tudomásul, hogy a résztvevőket két részre osztották: tagállamokra és nem-tagállamokra. Mi a nem-tagállamok csoportba tartoztunk, és csak az első helyezettet mondták meg. (Sajnos nem minket említettek.) Ezzel el is voltunk intézve. A tagállamoknál első három helyezet, ajándék, virág, érem, ünneplés, taps, stb.
Csalódottan mentünk ki a Parlamentből, mert szerintem a többi vállalat sem volt jobb vagy színvonalasabb, mint a miénk. Amint a többiek termékeit néztem, felcsillant bennem a győzelem reménye. Néhány példa egy-egy vállalat termékeiből: almalekvár, vászonzsák, műanyag asztalterítő, zoknicsipesz, stb. Általában egy vállalat egy-egy fajta terméket gyártott.
Ha jövőre mennék, mindent másképp csinálnék. A vállalat minden tagja jó kis egyenruhában lenne (ez tetszik a zsürinek), fontos az, hogy legyen jó sok fénykép és dia arról, amint sok ember egy terméket csinál, de a legfontosabb a jó szóbeli beszámoló. Gyakorlatilag ezt értékelve dönt a zsüri. Az lényegtelen, hogy mit gyártottál és milyen kiállítást hoztál össze.
Bár nem nyertünk, de nagyon jól éreztük magunkat, és örülünk, hogy ott lehettünk.

Szakács Melinda - Colon Rt.

Elmarad(tunk)

Elmarad az őszre tervezett svédországi utazás, mert költségei oly magasak lettek volna, hogy nem tolongtak a jelentkezők. A svédek számára mi csupán egy elmaradt program vagyunk. Claes Koverberg, a malmöi Pildamsskolan tanára - akit sokan ismerünk már - baráti üdvözletét küldi mindenkinek, és bízik abban, hogy valamikor, boldogabb időkben találkozhatunk még Svédországban. Ezt a lehetőséget természetesen mi sem vetettük el, bizalommal tekintünk az új kormány működése és a jövő elé.

Molnár Lajos

ÚJFENT AZ ÉRTÉKELÉSI RENDSZERRŐL

A beszámolók rendjén idén nem sokat kívánunk változtatni, inkább finomítjuk, az igényekhez alakítjuk azt. Továbbra is három napra lesznek elosztva a negyedév végi beszámolók, és természetesen az informatika-gépírás, ill. az idegen nyelvi írásbeli vizsga az utolsó tanítási órán zajlik.

A pótbeszámolókat azonban ezentúl a vizsgaidőszakot követő 6-8. tanítási napon, 15 óra után lehet letenni (tehát összesen három délután áll rendelkezésre). Ez egyben azt is jelenti - jelentheti -, hogy ha valakinek több elmaradt vizsgája van, egy-egy délután akár két, esetleg három pótvizsgája is lehet. Szükségesnek tartottuk ezt a változtatást a tanórák védelmében, valamint az első vizsgák presztizsének emelésében.

Egy-egy tanulmányi periódus anyagából háromszor lehet számot adni (beszámoló, pótbeszámoló, év végén még egy pótbeszámoló), ezen alkalmak időpontját rögzítjük, s aki - akár betegség miatt - hiányzik, annak az a lehetősége elveszett. Ha valaki önhibáján kívül nagyon nehéz helyzetbe kerül emiatt, osztályfőnökei új időpontot egyeztethetnek a szaktanárokkal.

Második évfolyamon a negyedik negyedet gyakorlati jeggyel fogjuk értékelni. A diákok előre, időben tudni fogják a jegy megszerzéséhez feltétlenül szükséges dolgozatok, beszámolók, stb. időpontját (ha ezeken nem vesznek részt, azért bizony egyes jár), tematikáját. Ha a gyakorlati jegyet mégsem sikerülne megszerezni, akkor mindössze egy pótvizsgalehetőség áll rendelkezésre a negyed végén, hiszen hamarosan elkövetkezik a kisérettségi.

A negyedikesek esetében "három harmadban" gondolkodunk, ami azt jelenti, hogy a harmadik negyed, ill. a negyedik negyed első pár hetének teljesítményét összevontan értékeljük, gyakorlati jeggyel. Rájuk is igaz, hogy minden, a jegy megszerzéséhez szükséges dolgozat, stb. időpontját, témáját előre tudni fogják, s az is, hogy az elmulasztott dolgozatot a szaktanárok egyesre "értékelik". Fontos kiegészítés, hogy a harmadik negyed vizsgaidőszakában számukra biztosan lesznek ilyen jellegű beszámolók. A gyakorlati jegy hiányában ismét csak egy alkalom áll rendelkezésre a pótlásra.

Szerencsés lenne, ha bővülne a megajánlott jegyet szerző tanulók köre. Mostantól, ha a diák megszerezte a 4-eshez, 5-öshöz szükséges pontszámokat, jegyeket, akkor a tanár köteles megajánlani a jegyet. A hármas és az elégséges megajánlásáról az egyes munkacsoportok maguk döntenek, a feltételeket előre rögzítik, s tantárgyanként egységes lesz az elbírálás.

Jó munkát és jó jegyeket kívánunk!

Pest, 1994. augusztus 26-án

A pedagógusközösség nevében: Gallai Zsófi

EMLÉKEZTETŐ

az IT 1994. augusztus 31-i üléséről

Jelen van: 3 tanár
7+1 diák
7 szülő
Levezető elnök: Pápay Kálmán szülő
Az IT - a vita első szakaszát követően - határozatképes.

Javasolt napirend: 1. Értékelési rendszer
2. A legjobb osztályközösség díja
(A 2. napirendi pont részletes vitájára és a szavazásra - idő hiányában - nem került sor. Az IT azonban egyetért a díj kibocsátásával és a kiválasztás során Jimmy által javasolt szempont-rendszerrel; ennek értelmében határoz a díj tanév eleji meghirdetéséről.)

Értékelési rendszer
A vita középpontjában az áll, hogy pedagógiai-szakmai kérdés-e az értékelési rendszer. Ennek függvényében vitatható a pedagógus-közösség által készített, az osztályoknak a tanévnyitó napján átadott munkaanyag (ld. 16. oldal: Újfent az értékelési rendszerről)
Hosszú vitát követően az értékelési rendszer pedagógiai kérdésként való minősítésére vonatkozó szavazás eredménye:
12 igen, 8 nem, 2 tartózkodás
Megállapítást nyert viszont az, hogy az IT jogosult olyan pontok, témák kiemelésére, amelyek szabályozását saját körben kívánja tartani.
Az IT pedagógus tagjai kérik, hogy a készített munkaanyagot az IT - döntési jogosultság nélkül is - érdemben vitassa, hogy azt a Huhogás elé tárva megfontolható legyen a felek speciális szempontjainak figyelembe vétele, az egyes kérdésekben a támogatás mértékében. Ezért a munkaanyagot az IT részletesen megvitatja, amit szavazás követ.
A vitatott kérdések:

1. Pótbeszámolók (vitaanyag 2. bekezdés)
   1.1. javaslat a pótvizsga-időszak 3 napról 5 napra való kibővítésére - az IT 8 tagja támogatta.
   1.2. Szükség esetén pót-vizsganap beállítása - egyhangú támogatás (Szükségesség indoka lehet: sok pótvizsgázó, nagyszámú pótvizsgatárgy/évfolyam, technikai feltételek hiánya, pótbeszámoló érdemi leté telének biztosítása, humánus szempontok figyelembe vétele.)
   Emellett a pótbeszámolók napi befejezési idejét egyhangúan rögzíteni javasolja az IT; naponta
   18 órai befejezéssel (14 igen)
   19 órai befejezéssel (18 igen)
2. Betegség kérdése, nehéz helyzet minősítése (munkaanyag 3. bekezdés)
   Javaslatok:
   2.1.Betegség miatt ne vesszen el beszámolási lehetőség; ezért 4 időpont adása (plusz egy pótbeszámoló) - 3 igen szavazat.
   2.2. Nehéz helyzetbe került tanuló sorság különös gonddal kezeljék.
      2.2.1. Ha a munkaanyag javaslata szerint az osztályfőnök(ök) nem támogatnák a pótbeszámoló lehetőségének megadását, a lehetőség mérlegelését a Szakmai Bizottmány tagjának, ill. a tan tárgyfelelősnek a bevonásával döntsék el - 17 támogatás.
      2.2.2. Ha az osztályfőnök nem támogatná a pótbeszámoló lehetőségét, Iskolabíróság elé kerüljön az ügy - 3 fő igen szavazata támogatná.

3. Kiemelendő fontos kérdések:
Ha adott tanulócsoport első, ill. "rendes" beszámolóján nagyarányú a bukás, szülessék írásos elemzés az okokról és a szükséges változtatásokról, a javítás stratégiáiról. Mindezek - a szűken vett adatok mellett - jelenjenek meg az iskola dokumentumaiban (Poligráf), az IT számára hozzáférhetően - egyhangú támogatás.
A "nagy arány" a tanulócsoport
30 %-a - 10 igen;
50 %-a - 11 igen.

A szavazásra került kérdések mellett az alábbi témákban fogalmazódott meg közérdeklődésre is számot tartó vélemény vagy probléma:

1. A Poli vegye figyelembe az AKG vizsgarendszerét saját értékelési rendszerének kidolgozása során (egyéni diák-javaslat). A Pedagógusközösség képviselőjének válasza szerint sem a tanulói rekrutáció, sem a két iskola működése és céljai nem azonosak, így az adaptáció nem lenne célravezető.

2. Az értékelési rendszer pedagógiai-szakmai kérdésként való minősítéséhez szükséges volna ismerni a tanulók tudásszintjét, s azt, hogy az adott szint megnyugtató-e (egyéni szülői felvetés). A pedagógus-tájékoztatás szerint a képességek - az iskola első évfolyamával végzett országos mérés szerint jó közép szinten vannak. A probléma inkább az, hogy a teljesítmények ezzel a lehetőséggel nincsenek arányban. További méréseket a Pedagógusközösség is fontosnak tart és tervez.

3. A pótbeszámolás rendszerének szigorítása megfontolt pedagógiai cél, a tanulmányi (szorgalmi) időszakok értékének emelése érdekében. E büntetés-jellegét a Pedagógusközösség vállalja (pedagógus hozzászólás).

4. A Dühöngő ügyében tájékoztatás hangzik el. A helyiség Társalgóvá alakításának célja a kulturált időtöltés lehetőségének megteremtése. Emellett az itt működő pedagógus az órákon való részvételtől "tartózkodók" követését is végzi.

5. Az "önhiba", a "nehéx helyzet", a "betegség", stb. fogalmak tisztázására vonatkozó igényt vetettek fel diákképviselők. A kérdésben nem szavaztunk, mert egyetértés volt abban, hogy az értékelési rendszer ilyen irányú szabályozása a túlbürokratizálás veszélyét is magában rejtheti.

Budapest, 1994. augusztus 31.

Balázs Éva

GYÁSZJELENTÉS

Sajnálattal közlöm minden hódolójával, hogy 1994. szeptember 2-án hosszas szenvedés után elhunyt a mindenki által ismert, ámde nem tisztelt és meg nem becsült

D Ü H Ö N G Ő

Bár borzalmas űr tátong mindnyájunk szívében, az élet megy tovább, és a szabad helyezkedés időszakát kihasználva egy másik intézmény

- a N A P K Ö Z I -

próbálja megvetni lábát szeretett Dühöngőnk helyén.

Tanuljunk a példából, és óvjuk meg a Napközit a Dühöngő sorsától, mert nem lesz még egy intézmény, ami vállalná az elhalálozottak helyének pótlását.

Drága Dühöngő!

Emlékünkben örökké élni fogsz.
(Ki ezért - ki azért, de egy biztos:)
Nem felejtünk!

A hirdetést Tibor adta fel

Tisztelt Diákság!

Tisztelt Iskolatanács-tagok!

Tisztelt Diákönkormányzati Képviselők!

A Politechnikum Gazdasági Bizottsága az előző félévhez hasonlóan felajánl a Diákönkormányzat döntése szerinti diákcélokra **félévenként 20.000 forintot.**

(Az összeg felhasználásáról - pl. jutalmazásra, ösztöndíjakra, vagy akár zenekari erősítő vásárlására - az Iskolatanács diákképviselői döntenek.)

A fenti összeg az első félév utolsó tanítási napjától bármikor rendelkezésetekre áll.

A felajánlott összeg azonban lecsökken a diákok által az iskola vagyonában szándékosan és felderítetlenül okozott károk összegével.
Így lehet, hogy január végén lesz 20.000 forintotok, de lehet, hogy egy filléretek sem lesz. A 20.000 Ft-os keret felügyelői az Iskolatanánács egy diákképviselője és Farkas László gondnok.

Reméljük, kezdeményezésünknek ebben a félévben az előzőnél nagyobb sikere lesz. Reméljük, van értelme az anyagi ösztönzés eme sajátos formájának.

Éljetek vele!

Amit az ÉRETTSÉGI VIZSGÁRÓL és a FELVÉTELI PONTSZÁMÍTÁSRÓL tudni kell

E tanév végén először lesz **érettségi** vizsga a Politechnikumban. Itt az ideje, hogy tisztázzuk, negyedikeseinknek mire is kell készülnie.

A Politechnikum diákjainak - az érvényes Gimnáziumi Érettségi Vizsgaszabályzat és a Művelődési és Közoktatási Minisztérium engedélye alapján - 5 tantárgyból kell érettségi vizsgát tenniük. Három olyan tantárgy van, amelyből mindenkinek egyformán érettségiznie kell.
Ezek a *kötelező* tantárgyak:
- Magyar nyelv és irodalom
- Történelem
- Matematika

A Magyar nyelv és irodalom tantárgyból írásbeli és szóbeli vizsgát is tesztek. E vizsga anyagát a Művészet és a Kommunikáció tantárgyak tananyagai tartalmazzák.
A Történelem szóbeli vizsga; Társadalomismeret tantárgyban sajátítottátok el az itt szükséges tudást.
A Matematika írásbeli vizsga. (Szóbeliznie csak annak kell, akinek az írásbeli dolgozata elégtelen lett.)

Ugyancsak kötelező érettségi vizsgát tenni **egy idegen nyelvből**. A nyelvi vizsga is írásbeli és szóbeli részből áll. (Bár az idegen nyelv választható, a választás már megtörtént; csak abból a nyelvből lehet érettségi vizsgát tenni, amit a vizsgázó legalább három évig tanult.)
A nyelvi érettségi vizsga alól felmentést és jeles osztályzatot a jelenleg érvényes szabályok szerint csak az kap, aki *C típusú nyelvvizsgáját 1994. szeptember 1. előtt megszerezte*. Reméljük, ez a szabály még májusig megváltozik.

Az ötödik érettségi tárgyat a vizsgázó választhatja meg. A Politechnikumban - lévén kevés tantárgyunk - a választék mindössze két tárgy:
- Természetismeret
- Közgazdasági elmélet

Bármelyik tárgyat választod, abból csak szóbeli vizsgát kell tenned.

(Ha felvételizel Közgazdaságtanból, célszerű már az érettségi vizsgán próbára tenned tudásodat; ha valamilyen természettudományi tantárgyból teszel felvételi vizsgát, nyilván nem érdemes még a Közgazdasági elméletre is készülnöd. Ha nem felvételizel, egyszerűen kiválaszthatod, melyik tárgyból fogsz jobb eredményt elérni, melyiket szereted jobban stb.)

Ha a Politechnikum valamelyik ötödévén szeretnél továbbtanulni, az érettségi vizsga mellett közgazdasági alapvizsgát is kell tenned; ennek része a Közgazdasági elmélet vizsga is. Így ha a Közgazdasági elméletet választod érettségi tárgyul, csak ki kell egészítened a Közgazdasági gyakorlat írásbeli vizsgájával, és már le is tetted a közgazdasági alapvizsgát.

Főiskolai, egyetemi **felvételi vizsgá**ra készülők már megkezdték a felvételi pontok gyűjtését. A pontszámítás nem éppen egyszerű. 60 pontot gyűjthet össze a felvételiző középiskolájában. Ezeket a *hozott pontok*at 6 tantárgy III. és IV. osztályban szerzett év végi (a negyedéves vizsgajegyek átlagai alapján a bizonyítványba beírt) osztályzatai adják. 60 pontot az szerez, akinek mind a hat tárgyból harmadik és negyedik osztály végén is jeles került a bizonyítványába.

Négy tantárgyat kötelezően beszámítanak a felvételizők pontjaiba: ezek a
- Művészet,
- Matematika,
- Társadalomismeret és
- Idegen nyelv.

További két tárgyat kell választani a maradék háromból, a
- Természetismeret,
- Közgazdasági elmélet és
- Közgazdasági gyakorlat

tantárgyakból.
(A Magyar Testnevelési Egyetemre jelentkezők egyik választható tárgya *helyett* a Testnevelés tantárgy osztályzatait *kell* beszámítani. Annak a politechnikusnak, aki az MTE-re kíván jelentkezni, *harmadik osztályban*, az első negyedben *írásban* kérnie kell, hogy szaktanára osztályozza előmenetelét.)

További 60 pontot lehet szerezni a felvételi vizsgán. (Ezek az ún. *szerzett pontok*.)
Mindkét felvételi tárgy írásbeli és szóbeli vizsgáján maximum 15-15 pontot lehet szerezni. (Országos tanulmányi versenyen elért 1-10. helyezéssel az adott tárgyból való felvételit ki lehet váltani. Ez automatikusan 15 pontot ér.)

A felsőoktatási intézmények legtöbbje ún. *többletpontok*at ad a felvételiző esetleges többlettudásáért, többletteljesítményéért. A leggyakoribb a nyelvvizsgáért járó többletpont. Az, hogy miért mennyi többletpont jár, intézményenként és szakonként változó.

A felvételi összpontszámot
- a hozott és a szerzett pontok összeadásával vagy
- a felvételi vizsgán szerzett pontok megkettőzésével

kell kiszámítani. (A többletpontokat e pontszámhoz adják hozzá.)
Az érettségi évében "duplázni" csak akkor lehet, ha a szerzett pontok száma legalább 50 pont, és az így számított összpontszám a magasabb. Az érettségit követő három évben a felvételi összpontszám a hozott pontok figyelembevételével vagy a szerzett pontok duplázásával is számítható, ahogyan az a jelentkező számára előnyösebb.

- pg -

NÉHÁNY IDEI NAPPALI TAGOZATOS FELVÉTELI PONTSZÁM, TÁJÉKOZTATÁSUL, ÖSZTÖNZŐÜL:

ELTE BTK,	angol	109
	francia	112
	levéltár	111
	német	112
	szociológia	113
	történelem	110
Tanárképző Főiskola, Eger		
angol - gazdaságismeret		98
angol - magyar		80
német - testnevelés		102
BKE		110
JATE ÁJTK közgazdász szak		105
JPTE Közgazdaságtud. kar		106
KLTE BTK Közgazdás szak		110
KVIF	kereskedelmi szak	106
	vendéglátó szak	110
	idegenforgalmi szak	111
Külkereskedelmi Főiskola		
külgazdasági szak		109
nemzetközi, angol német		116
	angol-orosz	110
	orosz-spanyol	120
Pénzügyi és Számviteli Főiskola nappali, esti, levelező egyaránt		113
BME	építészmérnöki szak	105
	gépészmérnöki	82
	műszaki informatikai	112
Magyar Testnevelési Egyetem		101

Kérdéseiddel találd meg osztályfőnöködet, szaktanáraidat, a szerkesztőséget - hátha érdemes a választ közhírré tenni - , vagy engem. PG

A HIÁNYZÁSOK ÉS KÉSÉSEK SZABÁLYAI

Az új tanévben is kötelesek a diákok a tanítási időben (8.15-től 14.45-ig, esetenként 16.00 óráig) az iskola épületében tartózkodni. A tanórák továbbra is 60 percesek, az óralátogatás (az idegen nyelv, a közgazdasági gyakorlat és a teskultúra kivételével) nem kötelező. A szünetek 15, illetve 30 percesek.

A diák jelenlétét reggel az iskolába érkezéskor a portán található jelenléti íven saját kezű aláírásával igazolja. A 8.15 után érkezőket az iskolatitkár regisztrálja a megérkezés időpontjával együtt. Aki 8.20-ig megérkezik, későnek számít. (Három késés minősül egy igazolatlan órának.). Ennél nagyobb mértékű késés esetén minden megkezdett óráért egy igazolatlan óra jár. Az a későnjövő, aki az iskolatitkárnál nem regisztrálja magát, illetve az, aki nem írja alá a jelenléti ívet, azon a napon hiányzónak minősül. (Az a tanuló, aki másnap az - előző napi tanórákat tartó - szaktanároktól a jelenlétét igazoló aláírásokat begyűjti, és ezt az osztályfőnökének 14.45-ig bemutatja, mentesül az igazolatlan hiányzás következményeitől.)

A hiányzásokat általában orvos igazolja. Ezeket az orvosi igazolásokat is alá kell íratni a szülővel. A szülő is igazolhat összesen 10 napot az év során, de ezek az alkalmak összefüggően maximum 3 naposak lehetnek.

A hiányzást a szülőnek az első mulasztott napon be kell jelentenie telefonon vagy táviratban. A diák az igazolást a gyógyulás hetén adja át az osztályfőnökének.

Az igazolatlan hiányzások száma nem haladhatja meg az 5 órát. Ha ez mégis bekövetkezik, az osztályfőnök értesíti a szülőket. 15 igazolatlan óráig az osztály és az osztályfőnökök feladata elbírálni, mi a teendő a mulasztóval. 15 óra után iskolabírósági tárgyalásra kerül sor. 25 igazolatlan óra az iskolából való kizárást vonja maga után.

ISKOLAI ÚSZÁS CSÚCSOK ÉS CSÚCSTARTÓK

Versenyszámok		Leányok		Fiúk	
		Idei	Iskolai	Idei	Iskolai
1 hossz(33 m)	mell	Siklósi Nóra iGRic 36,25 mp	Siklósi Nóra iGRic 36,25 mp	Fischl Ákos KáBé 26,46 mp	Fischl Ákos KáBé 26,46 mp
	hát	Kovács Tímea iGRic 27,78 mp	Kovács Tímea iGRic 27,78 mp	Lénárd György KN 24,24 mp	Lénárd György KN 24,24 mp
	gyors	Kovács Tímea iGRic 24,20 mp	Kovács Tímea iGRic 24,20 mp	Récsán Gábor W 19,20 mp	Récsán Gábor W 19,20 mp
	pillangó	Kovács Tímea iGRic 34,50 mp	Kovács Tímea iGRic 34,50 mp	Fischl Ákos KáBé 22,66 mp	Fischl Ákos KáBé 22,66 mp
2 hossz(66 m)	mell			Fischl Ákos KáBé 57,83 mp	Fischl Ákos KáBé 57,83 mp
	hát			Fischl Ákos KáBé 51,07 mp	Fischl Ákos KáBé 51,07 mp
	gyors			Fischl Ákos KáBé 43,86 mp	Fischl Ákos KáBé 43,86 mp
	pillangó			Fischl Ákos KáBé 44,81 mp	Fischl Ákos KáBé 44,81 mp
	vegyes			Fischl Ákos KáBé 43,27 mp	Fischl Ákos KáBé 43,27 mp
4 hossz váltó	csapat			Sándor István Sallai László Herczeg András Fischl Ákos KáBé-sek 1p.32.84	Sándor István Sallai László Herczeg András Fischl Ákos KáBé-sek 1p.32.84

ISKOLAI ATLÉTIKA CSÚCSOK ÉS CSÚCSTARTÓK

Versenyszámok	Leányok		Fiúk	
	Idei	Iskolai	Idei	Iskolai
45 m-es síkfutás	Kondor Amrita Drozdik Zsuzsa FH 7,3 mp	Kondor Amrita Drozdik Zsuzsa FH 7,3 mp	Koncz Csaba MP 5,9 mp	Koncz Csaba MP 5,9 mp
300 m-es síkfutás				
Cooper-teszt (12 perces futás)	Jánosi Petra SzaDi 2485 m	Jánosi Petra SzaDi 2485 m	Szeszler Dávid KáOsz 2996 m	Szeszler Dávid KáOsz 2996 m
Kislabdahajítás	Matos Andrea MP 41,30 m	Matos Andrea MP 41,30 m	Váradi Péter FH 66.86 m	Váradi Péter FH 66.86 m
Gerelyhajítás	Drozdik Zsuzsa FH 27,34 m	Drozdik Zsuzsa FH 27,34 m	Váradi Péter FH 30,56 m	Váradi Péter FH 30,56 m
Súlylökés	Gerő Anna KN 7,65 m	Gerő Anna KN 7,65 m	Nagy Szabolcs W 10,9 m	Nagy Szabolcs W 10,9 m
Magasugrás flop				
Magasugrás hasmánt				
Magasugrás lépő				
Ötpróba I.(45 m síkfutás, Cooper-teszt, súlylökés, kislabdahajítás, gerelyhajítás.	Drozdik Zsuzsa FH 62,4 pont	Drozdik Zsuzsa FH 62,4 pont	Váradi Péter FH 94,1 pont	Váradi Péter FH 94,1 pont
Ötpróba II.(45 m síkfutás, 300 m síkfutás, magasugrás - lépő,flop, hasmánt)				

SPORT

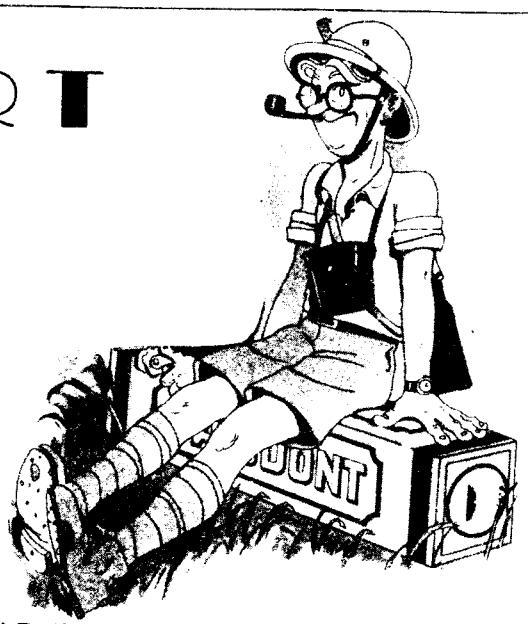

**"Suli mellett sportolgattam,
mezem fejem alá dobtam.
Összetettem két ó-lábam,
úgy nézem az osztálytársam.**

**Én Istenem, adj helyezést!
Már meguntam a kesergést!
Minek ez a sok szenvedés,
ha nem kapunk... túrótortát!"**

Harsányi Rita és Várkonyi Niki
JP osztályos tanulók műve

A fenti címen hirdetünk csapatversenyt a Közgazdasági Politechnikum osztályai és pedagógusközössége (a továbbiakban: "csoportok"), illetve egyéni versenyt a diákok és a pedagógusközösséget alkotó "felnőttek" (a továbbiakban: "iskolapolgárok") részére.

A küzdelem egész tanéven át, gyűjtögető életmódot kívánó rendszerben folyik. Minden alkalommal kap valahány pontot az az "iskolapolgár", aki részt vesz egy olyan edzésen, versenyen, sportmegmozduláson, amelyet a Politechnikum szervez, vagy amelyen iskolánk részt vesz. (A zártkörű-, pl. osztályrendezvények nem tartoznak a versenyhez.)
Hogy melyik sportesemény hány pontot ér, az minden verseny, esemény, stb. kihirdetésekor a többi körülménnyel együtt derül ki. A pontszám megállapításánál két tényezőt veszünk figyelembe:

1. Milyen időbeli kiterjedtséggel fog bírni előreláthatólag a rendezvény? 10 percet veszünk alapegységnek, az 1 pontot ér. (Pl. 30 perc = 3 pont)
2. Milyen rendezvényről van szó? Az időmennyiségre jutó pontszámot a rendezvény jellegének megfelelő "szorzóval" megszorozzuk. Íme a "szorzótábla":
   - házi rendezvény: 1x
   - barátságos, intézmények közötti: 2x
   - kerületi, területi bajnokság: 3x
   - budapesti bajnokság: 4x
   - országos bajnokság: 5x

(Pl. 30 perces budapesti kosármérkőzés = 3x10 perc = 3x1 pont = 3 pont x 4 = 12 pont.)

Természetesen mindent előre szabályozni lehetetlen, a fenti számítástól egy-egy konkrét esetben a pontszám némileg eltérhet.

A "csoportok" közötti sorrend az egyes "csoportok" tagjainak pontszámát összesítve alakul ki. Bizonyos alkalmakkor (pl. egy futóversenyen) lehetőség van vendégek: rokonok, barátok, ismerősök, szomszédok, stb. meghívására, részvételére. Egy "ilyen" ember egy alkalommal "felet ér", tehát a meghívó iskolapolgár "csoportja" az adott rendezvényért járó pontszám felét kapja az ő részvételéért.
A győztes: akinek a legtöbb pontja lesz év végére.

Vándorkupát nyer a legjobb "csoport". Amelyik csoport háromszor, nem egymást követő évben, vagy kétszer egymás után ér el első helyezést, örökre megkapja az addig vándorserlegként "szereplő" kupát. A pedagógusközösség is négyéves "ciklusokban" versenyezhet, mostantól négy éven át, nekik is ugyanaz a lehetőségük van a végső, "kupát érő" győzelemre, mint az osztályoknak. Négy év múlva kezdődik újra a "ciklus".
Egyéniben külön a hölgyeknél és az uraknál az első helyezettek kapnak oklevelet és tárgynyereményt, valamint a nevükre szóló kupát "örökre", a második és a harmadik helyezettek oklevelet és szintén tárgynyereményt, a 4-6. helyezettek oklevelet nyernek.

A verseny állásáról negyedévenként tájékoztat a "Sport Híradó" faliújság, a Poligráf, ill. a tantárgyfelelősöknél, valamint természetesen a testkultúratanároknál is fellelhetőek lesznek az információk.

Jó versenyzést, sok sikert, rengeteg részvételt!

Testkultúra Munkacsoport

SZAKKÖRÖK, TEVÉKENYSÉGI KÖRÖK, RENDSZERES DÉLUTÁNI PROGRAMOK

TERMÉSZETISMERETI SZAKKÖRÖK

Csillagászat - Veres Gábor
Rádiós szakkör - Veres Gábor
Fizika szakkör - Somogyi Ágota
Biológia szakkör - Nagy Szilvia

MATEMATIKA

Elit-éltek (másodikosoknak) - dr. Marosvári Péter

AZ INFORMATIKUSOK AJÁNLATAI

Hardware szakkör
Haverom a számítógép
A problémák, melyek maguktól sosem oldódnak meg.

Minazoknak, akik szeretnének:
megtudni minél többet a számítógép belső felépítéséről és működéséről,
megismerkedni fontosabb felhasználói software-ekkel, illetve azok különleges installációjával,
informatikai modellezéssel foglalkozni,
hálózatot építeni,
Gyakorlatot szerezni, hogy a hibákat nemcsak keresni, hanem megtalálni és orvosolni, illetve a számítógépet megfelelő körülmények között karbantartani is tudjátok.

PASCAL szakkör

Mindazoknak, akik nemcsak az alkalmazási szoftverekkel kívánnak foglalkozni, hanem szeretnének megtanulni:
feladatokat megfogalmazni,
algoritmizálni,
programot írni, használni,
a PASCAL nyelv alpjaival megismerkedni.

A KÖZGAZDÁSZOK KÍNÁLATA

Közgazdasági szakkör

A hagyományos közgazdasági szakközépiskolákban a tanulók a Közgazdaságtan címén mikroökonómiát és makroökonómiát tanulnak (ami nem felel meg teljesen a mi közgazdaságtan elmélet tananyagunknak). Ennek megfelelően az egyetemi felvételi vizsga is ebből a tananyagból van.
Ezért szeretnék segítséget nyújtani azoknak,
- akik már tudják, mit akarnak,
- akik még nem tudják, mit akarnak, de érdeklődnek a mikroökonómia iránt
- akik szívesen foglalkoznak a közgazdaságtan elméleti problémáival,
- akik közgazdasági szakirányba szeretnének tovább tanulni.

A jelentkezéseteket várja: Mihók Viktória

Gazdasági játékok

Az első és a második évfolyam tanulói - Mlynarik Miklós , alias Ede segítségével - különböző döntési játékok révén kóstolhatnak bele a közgazdaságtan világába. Jelentkezni a közgazdász-tanároknál lehet.

AZ MTK (MŰVÉSZETISMERET-, TÁRSADALOMISMERET-, KOMMUNIKÁCIÓ-MUNKACSOPORT) KÍNÁLATA

(A foglalkozások beindításához minimum 8 jelentkező kell.)

Videókör - Pálos György, Csoncsi
Filmelemzés - Pálos György
Rádiós kör - Csoncsi
Báb szakkör - Csoncsi
Intarziakészítő kör - (Jakab Judit)
Kőfaragó szakkör - Veres Gábor
Másik Színház - Majer Tibor
Angol nyelvű színjátszás - John Conyers
Képzőművészeti kör - Goda Zsuzsa
Szövő szakkör - Kopócsy Judit (Pécsi Kata)
Zenei szakkör(ök) - Richter Pál (Pécsi Kata)
- Kóruséneklés
- Zenei készségfejlesztés - sok játékkal
- Zeneelméleti alapismeretek
- Zeneművek részletesebb elemzése
- Koncertek, ill. alternatív zenei programok látogatása
- Korunk zenéje (a szórakoztató könnyű zenétől a mai "szomorú" zenékig)

Táncház - (Pécsi Kata)
Felvételi előkészítő harmadikosoknak, negyedikeseknek - Krausz Kati
A középkortól napjainkig - történelmi filmklub - Szász Kata
Helyesírási gyakorló szakkör - Gallai Zsófia
Vitakör - (Főth Andrea)
Bridzs szakkör - (Hann Péter)

That is the question...

for the English language theatre group at the Politechnikum.

Ha van kedved, jelentkezz szeptember 19-ig Johnnál vagy Tibornál!

A Testkultúra Munkacsoport az új tanévben három területen kívánja megteremteni a lehetőséget a mozogni, sportolni vágyó diákoknak, tanároknak.

TÖMEGSPORT

Több év tapasztalata alapján úgy látjuk, hogy az eddig működő sportszakkörök - nem kis részben iskolánk negyedéves vizsgarendszere, az elhúzodó pótvizsga-időszakok miatt - fokozatosan elhaltak. A rendszeres, az egész éves folyamatos, kitartást igénylő sportolást csak nagyon kevesen tudták vállalni.
Azt gondoljuk, hogy igény merülhet fel sokak részéről egy olyan sportolási formára, amely lehetőséget nyújt azoknak is, akik rendszeresen vagy egy-egy alkalommal, pusztán a mozgás, a játék, a közös együttlét kedvéért szeretnének sportolni. Ezek az alkalmak amolyan **örömjáték**ok lennének.
A kínálat: Hétfőn 15 órától 17 óráig focizni lehet a Politechnikum pályáján, **kedden 15 órától 16 óráig kosárlabdázásra, pénteken 15 óra és 17 óra között röplabdázásra** van lehetőség a Művelődési Ház tornatermében, **szerdán 15 órától 17 óráig nagypályás focizni** lehet ugyanitt a kézilabdapályán.
A keretek: Ezeken a napokon *csak a meghirdetett labdajátékok szerepelnek. Valamelyik testnevelő mindig jelen lesz*, aki kérésre bemelegít, akár tanít is, megszervezi a csapatokat, segíti, vezeti a játékot, és persze játszik is.
A foglalkozásokra *pontosan kell megérkezni*, s talán nem árt felhívni a figyelmet arra, hogy *átöltözve*, sportra alkalmas ruhában *lehet csak részt venni*. (Hétfőn és szerdán csak a Poliban lehet öltözni!)
A házibajnokságok időszakosan elsőbbséget élvezhetnek. Ha nem találunk ezekre más helyszínt, amelyik tömegsporttal ütközne, azt szüneteltetjük a bajnokság végéig. Amennyiben valamelyik sportág érdektelenségbe fullad, a kevés résztvevő száma a játékot többször lehetetlenné teszi, úgy meg kell szüntetnünk a foglalkozást.

SPORTKÖR

Idén is lesz lehetőségük azoknak, akik egy sportágban rendszeresen, nemcsak a játékot, hanem a tanulást, a képességek továbbfejlesztését is szem előtt tartva szeretnének komolyan sportolni. Mivel *a tömegsport elsőbbséget élvez*, így csak olyan sportágakat tudunk meghirdetni, amelyek nem ütköznek a tömegsporttal.
Jógára, futásra, zenés női tornára, sakkra már rögtön jelentkezni lehet valamelyik testnevelőnél, de ezekkel párhuzamosan Tőletek is várunk ötleteket **más sportágakra szeptember 12-ig**, amelyeket folyamatosan hirdetni fogunk.
A jelentkezéseket szeptember 16-án zárjuk le, majd figyelembe véve a létszámot, lehetőségeinket (tárgyi és személyi feltételek), fogjuk eldönteni, hogy melyiket indítjuk be.

"RECEPCIóS" SPORT

A szorgalmi időszakokban az órai szünetekben **kosár- és focilabdát** lehet felvenni a recepcióról.
Kölcsönzéskor és a labda visszavitelekor ugyanannak a tanulónak a *kölcsönzési füzetet alá kell írnia.*
Tanítási idő után a recepcióról a fenti feltételekkel, továbbá valamelyik jelenlévő **testnevelőtől is kölcsönözhető sportszer**, így a tömegsportot és a szakköröket nem zavaró sport bármelyik napon folytatható.
Mivel az 1995-ös évtől a Tornaház elkészülte (hurrá!) egy merőben új helyzetet teremt, körülményeiben jobb és gazdagabb lehetőségekkel kecsegtet, így akkor elképzelhetőek változások, időbeli és helyszíni átcsoportosítások.
Addig is várjuk sokatok jelentkezését, jó sportolást, sikeres új tanévet kíván a Testkultúra Munkacsoport nevében:

Ferencváros, 1994. augusztus 29.

Szabó László

Az 1994/95-ös tanév beosztása

I. negyed	szeptember 5. hétfő - október 28. péntek
VIZSGANAPOK	október 31. hétfő; november 1. kedd; november 2. szerda
Őszi szünet	november 3. csütörtök - november 8. kedd

II/a negyed	november 9. szerda - december 21. szerda
Téli szünet	december 22. csütörtök - január 3. kedd
II/b negyed	január 4. szerda - január 17. kedd
VIZSGANAPOK	január 18. szerda; január 19. csütörtök; január 20. péntek
Síszünet	január 21. szombat - január 29. vasárnap

III. negyed	január 31. hétfő - március 24. péntek
VIZSGANAPOK	március 27. hétfő ; március 28. kedd; március 29. szerda
Tavaszi szünet	március 30. csütörtök - április 9. vasárnap

IV. negyed	**I - III. évfolyam:** április 10. hétfő - június 2. péntek **IV. évfolyam:** április 10. hétfő - május 12. péntek **Írásbeli érettségi:** május 15. hétfőtől
VIZSGANAPOK	**I - III. évfolyam:** június 6. hétfő, június 7. kedd; június 8. szerda **Kisérettségi:** június 6. hétfő - június 13. kedd **Szóbeli érettségi:** június 14. szerda - június 20. kedd **I - III. évfolyam (pótvizsgák)** június 16. - június 21.
Tanévzáró	június 23. péntek

G. Úr története*

G. úr volt a legidősebb dolgozó a gyárban. Szinte mindenki tisztelte és kedvelte őt. Rengeteget dolgozott, mintha a gyár lett volna az otthona. A napi munkáját is jól teljesítette, de amit munkaidőn kívül csinált, azzal még a főnökei megbecsülését is kivívta.
Egyszer például meghallotta, hogy a feletteseinek nem tetszenek a gyár fehérre meszelt s néhol már igen koszos falai. Ezzel ő maga is mélységesen egyetértett, mint mindenki a gyárban. Gondolt egyet és benn maradt esténként a gyárban, egymaga nekilátott telefesteni graffitikkel a falakat. Hamarosan segítőtársai is akadtak, bár a munka nagy részét még így is G. úr végezte. Nemegyszer hajnalig bent maradt festeni (egyébként G.úr nagyszerűen festett), és nemsokára színes graffitik díszítették a gyár falait (mindenki megelégedésére).
Többször előfordult, hogy külföldi delegáció érekezett a gyárba, csakhogy a felettesek nem nagyon tudtak idegen nyelveket, még szerencse, hogy ott volt G. úr, aki nagyszerűen beszélt németül és angolul, és szívesen segített a főnökeinek tolmácsolni. De ez még nem minden! G. úr alapító tagja volt a gyár színjátszó csoportjának is. Ez csak egy kevés kiemelt példa G. úr jócselekedeteiből. Ezek után már érthető miért tisztelte őt mindenki annyira. A felettesei nem győzték őt dicsérni. G. úr pedig féltékenyen őrizte kivívott pozícióját, és ezért igazán senki nem tudott - rajta kívül - érvényesülni.
Igen ám, csakhogy G. úr piszkos dolgaira is fény derült néha. Az még hagyján, hogy napi két dobozzal szívott (a gyárban tilos a dohányzás), de amikor munkaidő alatt többször is alkoholfogyasztáson kapták, akkor bizony komoly csorba esett G. úr jóhírén. Ráadásul az a pletyka terjengett a gyárban, hogy G. úr kábítószeres, de ezt igazából csak a közelebbi barátai, munkatársai tudhatták biztosan. De ekkor már G. úr volt az ügyeletes példakép, a "mintamunkás" a gyárban. A felettesei ezért rendszeresen megbocsájtották neki ezeket a túlkapásokat, mert arra gondoltak, hogy mi lenne a gyárral, ha G. úr nem lenne itt? A többi munkás irigyelte és tisztelte G. urat (mert neki itt mindent szabad volt), és megpróbáltak olyanná válni, mint ő. De ők nem voltak olyan tehetséggel és jó munkabíróképességel megáldva, mint G. úr. Azt figyelmen kívül hagyták, hogy G. úr pozitív tulajdonságai inkább az életkorából fakadnak, nem a negatív tulajdonságaiból. De hát ők is "mintamunkások" akartak lenni.
Nesze nekik! A munkások 60%-a aktív dohányos és alkoholista lett. Néhányan még a kábszerre is rászoktak. De ők egyre lejjebb csúsztak, teljesítményük egyre csökkent, sokuknak felmondtak. Ekkor már a gyár vezetőségének is feltűnt, hogy valami nincs rendben a munkások értékrendjével. Kezdték ferde szemmel nézni G. úr tevékenységét, mármint ami a negatív tevékenységére vonatkozik. Feltűnt, hogy milyen sok embert ránt magával ezzel az életformával, és a többiek nem tudják azt a pluszt nyújtani, amit ő. Akkor telt be a pohár, amikor G. úr kábítószert csempészett be a gyárba és rajtakapták. A vezetőségből néhányan ki akarták rúgni G. urat, de a többségük és a munkások nagy része is emlékezett arra, hogy G. úr mennyi mindent tett a gyárért, és ezúttal sem mondtak fel neki. Viszont megszigorították számára a munkafeltételeket: alig kapott pihenőt, nem vehetett részt a kedvezményes vállalati üdüléseken és egy év próbaidőt kapott, amíg semmiféle balhét nem volt szabad csinálnia. G. úr ekkor már egy megtört, tekintély- és bizalomvesztett embernek számított a gyárban.
Egy ideig még ott dolgozott, de nem bírta sokáig. Talán túlságosan is megszokta, hogy ő ott a mintaember, neki mindent szabad, és ez az akkori állapot már nem feküdt neki. A lényeg az, hogy végül ő maga mondta fel a munkaviszonyt a cégnél. Azóta nem tudnak róla a gyárban. Azonban még mindig érthetetlen, hogy miért követték annyira vakon őt annak idején a társai. Talán azért, mert néhány évvel későbbi önmagukat látták benne...

* A történet a képzelet szüleménye, ha bárki valós elemeket vél benne felfedezni, az csak a véletlen műve lehet.

Fehér Tamás

Tisztelt Asszonyom, tisztelt Uram!

Mint arról már bizonyára értesült, iskolánk újabb fontos és nagy horderejű fejlesztés előtt áll: júniusban megkezdtük egy, az iskola minimális szükségleteit fedező tornaház megépítését, melynek összes költsége közel 75.000.000 Ft lesz. Az építkezés jól halad; hogy mikorra sikerül az építkezést befejeznünk és a működő tornaházat használatba vennünk, anyagi lehetőségeinken - Önön is múlik.

Alapítványunk „TÉGLAJEGY"-et bocsátott ki 1.000,- 5.000,- és 50.000,- Ft névértékben, melynek megvásárlása - alapítványi támogatásként - adóalap - csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosít.

Arra kérjük Önt, lehetősége szerint támogassa iskolánkat; vásároljon Ön is a tornaház felépítését szolgáló „téglajegyből". Gazdasági irodánk munkanapokon 9 és 16 óra között áll az Ön rendelkezésére. Ha nem tud személyesen befáradni a Politechnikumba, kérjük, támogatását fizesse be bankszámlánkra, de az utalvány hátlapjára, a közleményhez írja be: „téglajegy". Ez esetben „téglajegyét" postán megküldjük Önnek.

Budapest, 1994. szeptember 5.

Tisztelettel:

Pertl Gábor
iskolamenedzser

Horn Gábor
pedagógiai vezető

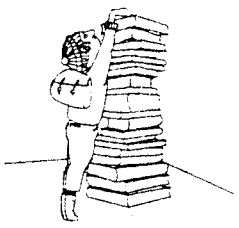

Sorszám:
MINTA

Elismervény

5.000,-Ft

összegű alapítványi befizetésről, melyet

a Politechnikum Alapítvány részére a Tornaház felépítése céljára adományozott.

a Kuratórium elnöke **az Alapítvány ügyvezetője**

A fenti összeget az Alapítvány nevében átvette:

Sötétség

Hosszú éveken át kutattam megmagyarázhatatlan jelenségekkel kapcsolatban, és kerestem feljegyzéseket, leveleket, naplórészleteket. Ezekből gyűjtöttem össze néhányat, egy nagyobb lélegzetű esszé megírásához, de ennyi idő elég volt ahhoz, hogy ráébredjek: a tudás a legveszélyesebb fegyver, ami ember kezébe juthat, így kutatásaim eredményeit, saját naplómat és minden feljegyzést, ami megmaradt, megsemmisítettem. Ebben a dossziéban csak néhány megmaradt dokumentumot találnak, amelyeket nem volt erőm elégetni.
Kérem vigyázzanak!

P.M.

"Régóta foglalkoztatnak okkult misztikus jelenségek, de valójában a történtek előtt még sosem mértem fel, hogy milyen jelentőséggel bír az, ha Földünkön még léteznek letűnt korok félelmetes és leírhatatlan kultúrái, melyeket képtelenek voltak hosszú évmilliók eltüntetni.

Ma már, hogy szinte mindenen túl vagyok, tudom: köztünk élnek... Tudom, mikor érthetetlenül zörög az avar kertemben, ők járnak ott... Mikor vállamon érzek egy gyenge szellőt, de mellettem már egy levél sem rezdül, akkor a közelemben vannak... Mikor egy pillanatra megcsillan valami a könyvespolcon, tudom: figyelnek...

ők, akik messze túllépnek a végtelennek tűnő emberi képzeleten, és valahova messze, messze, egy régi elfelejtett birodalom aranykorába vezetnek minket...

Remélem, hagynak még annyi időt remegő kezemnek, hogy leírhassa azt, ami ide juttatott engem, bár tudom, ez másoknak csak eszeveszett fantáziálás.

Én vagyok az egyetlen, aki tudja az igazságot.

Bárcsak felejthetnek...

Az egész tulajdonképpen a lakásomon kezdődött, mikor áthívtam néhány régi barátomat még az egyetemről. Néprajz szakosak voltunk mind, de ami összekötött minket, az a misztikus dolgok iránti érdeklődés volt. Rendszeresen összegyűltünk, és rémes történeteket meséltünk egymásnak, melyek természetesen mind fantáziánk szüleményei voltak, ennek ellenére ez a szenvedély több volt a cserkésztáborok leégett tüzének izzó parazsánál folytatott bárgyú csevegéseknél - melyek témája többnyire valamilyen televíziós élményre támaszkodott -, mert mi tudatosan elhittük, amit mondtunk, így lényegtelenné vált, a mesék nemlétező valóságtartalma.

Több mint húsz év telt el utolsó találkozásunk óta, de éreztem: a hangulat nem marad el a megszokottól. Borozgattunk és beszélgettünk órákon keresztül, de egyszer sem merült fel családi helyzetünk, állásunk és más megszokott dolog. Jóval éjfél után kezdődtek a különös beszámolók, távoli népek borzasztó szokásairól, és általában olyasmikről, amik kapcsolódtak mind szakterületünkhöz, mind furcsa hóbortunkhoz.

Már közel jártunk a hajnalhoz, amikor szóhoz jutottam és előhozakodtam egy leírhatatlan szerzeményemmel, melyet közel tíz éve találtam Kenyában. Egy megmagyarázhatatlan formájú kőlap volt, amely egy ismeretlen nyelvű rövid írást tartalmazott. Koráról - mikor átadtam megvizsgálni - csak annyit tudtam meg a kutatók rémületéből és néhány szófoszlányból, hogy olyan időkben készült, mikor még nem volt Föld, se Naprendszer, és valahol messze az ember által ismert galaxisoktól egy különös faj leírhatatlan világa volt az egyetlen...

Az írásjelek megfejthetetlenek voltak, hiszen a megfejtés az emberi agy számára érthetetlen lett volna még a jelek ismeretében is... E kőlap a kommunikáció egy sokkal magasabb szintjét képviselte, mint ami számunkra elképzelhető. A kutatók hosszú munka után arra jutottak, hogy egy olyan lény számára, aki ismeri e nyelvet, ez a rövid szöveg több milliárd információt tartalmazhat.

Mikor átadtam egy professzornak, aki minden idejét hasonló titkok megfejtésével tölti, elmondta, hogy az emberi agyból milyen reakciókat válthat ki ez az információláncolat. Véleménye szerint ezen a tárgyon keresztül VALAKIK képesek velünk kommunikálni, így jobb lesz vele nagyon vigyáznom...

Mint néprajzkutatót és mint magánembert is régóta foglalkoztattak a különböző - európai ember számára legalábbis - megmagyarázhatatlan törzsi szokások, így minden energiámat ezek kutatásába fektettem. Egyszer egy régesrégi levéltárban találtam bizonyos feljegyzéseket egy titokzatos afrikai szektáról, amely még a múlt században is létezett és gyakorolta iszonyatos szokásait. Ekkor lázas kutatásba kezdtem, és közel egy év megfeszített munkával sikerült kiderítenem, hogy e törzs mai napig működik. Mikor betájoltam élőhelyüket, néhány hónap múlva - részint saját, részint az egyetem kereteiből - elindultam Kenyába.

A repülőgépen erőt vett rajtam valami szörnyű megmagyarázhatatlan érzés. Ma már tudom, hogy rettenetes végzetemet sejtettem meg, de akkor - hajtva a kíváncsiságtól és a kalandvágytól - mint kisgyerek a karácsonyi ajándék felbontását, vártam az érkezést. Mielőtt elindultam volna az őserdőbe, néhány napot egy panzióban töltöttem, és magam mellé fogadtam útvezetőnek egy helybélit. Elmondása szerint a a SÖTÉT HELY jó ötnapi járóföldre van a város szélétől, és útközben számolnunk kell az őserdő veszélyeivel. Így - véleménye szerint - hasznos, hogyha hozok magammal gumicsizmát a kígyók miatt. Végül nekivágtunk a szinte áthatolhatatlan dzsungelnek, és - nem kívánom részletezni, milyen áron, de - egy hét alatt elértünk arra a helyre, ahol segítőm kijelentette: nem hajlandó tovább jönni. Elmagyarázta, hol találom a helyet, amit keresek, és sátrat vert. Innen már viszonylag hamar találtam olyan nyomokat, amelyek az ember jelenlétére utaltak. Innen a törzs megtalálása sem esett nehezemre.

Ahogy elértem és elrejtőztem a falujuk mellett, megdöbbenésemre egy igen érdekes és számomra megmagyarázhatatlannak tűnő dologra lettem figyelmes: a hely lakói nem sötétbőrű őslakosok voltak, hanem egyesek fehérek, mások sárgák, feketék, sőt rézbőrű amerikai indiánok. Ekkor egy pillanatra végigfutott az agyamon a szörnyű gondolat: lehet, hogy őket is valami földöntúli erő szólította ide, mint engem. Ezt igyekeztem hamar kiverni a fejemből.

Napokig folyamatosan figyeltem életüket és szokásaikat. Kénytelen voltam ráébredni, hogy ezek az emberek kizárólag hitüknek élnek. (A szertartásokról nincs erőm írni, máig beteges rosszullét fog el ezektől a gondolatoktól. Nincs olyan képzelet a Földön, amely szörnyűbbet szülhetne. Nincs az a borzalom, ami hozzáfogható lenne... Ennek ellenére nem menekültem el, mintha valami sötét erő visszatartott volna...)

Egy nap a szertartás után érdekes dolgot figyeltem meg: a törzs tagjai egy kőlapot húztak elő egy furcsa ládából, egyikük mintha felolvasott volna belőle, a többiek pedig mély transzos állapotba merültek. Mintegy öt perc múlva olyasmit tapasztaltam, mit most nem kívánok részletesen ecsetelni, mivel magam sem tudtam, mi történt, de egy biztos: mindent elborított valami misztikus sötétség, és én moccanni sem tudtam a félelemtől, mert a hátam mögött hallottam valami leírhatatlan zajt, amely valahol a falevelek zizegése és az emberi léllegzetvétel között volt. Akkor még nem hittem, hogy ezzel ember együtt tud élni. Ma már szinte észre sem veszem.

Mikor ismét világos lett, a törzs tagjai a földre tették a követ, és mind bementek egy jókora jurtaszerű épületbe. Ellenállhatatlan vágyat éreztem, hogy felvegyem és elrakjam. Bementem felegyenesedve a falu közepébe - nem tudtam micsoda, de valami azt súgta: nem kell félnem -, és egyszerűen elvettem, majd visszamentem segítőmhöz a sátorhoz, és közöltem vele, hogy indulunk. Összepakoltunk és utunkat a város felé irányoztuk.

Egész úton nem találkoztunk egyetlen veszéllyel sem, se kígyók, se pókok, semmi. Ezt barátom is szokatlannak találta, és valami olyasmit mondott, hogy ez a SÖTÉTSÉG műve. Nem értettem, mit akar mondani, de nem féltem. Érinthetetlennek éreztem magam.

Mikor megláttuk a várost, kimondhatatlanul borzalmas dolog történt: ismét teljes sötét lett, és másra nem emlékszem, az itt történtek - talán szerencsémre - teljesen kiestek a fejemből. Mikor magamhoz tértem, a rémülettől görcsösen rángani kezdtem és hánytam. Mellettem "feküdt" barátom teste kimondhatatlan állapotban, és a kezem... nem ismer-

tem a kezemre... Mindenemet beborította a vér... Ismét elájultam.
Magamhoz térésemkor egy szállodai szobában feküdtem tisztán, új ruhában. Mikor órámra néztem, akkor tudtam meg, hogy több mint négy nap telt el a történtek óta. A kőlap párnám alatt volt, és bár tudtam: az minden gondok okozója, egyszerűen nem tudtam megválni tőle. Gyenge voltam hozzá. (A hazaérkezésem után történt rejtélyes dolgokról, az iszonyatos tartalmú újságcikkekről és alvajárásaimról nincs erőm írni.)
Tehát elővettem a kőlapot, és akaratomon kívül megkértem egyik barátomat: feküdjön le az ágyamra, hunyja be a szemét, és csak rám figyeljen, mert hipnotizálni fogom. A többiek kicsit csodálkoztak, de kíváncsian várták a fejleményeket. Kezembe vettem a titokzatos írást, és azon vettem észre magam, hogy ajkam akaratlanul is szavakat formál. Valós énem tudta, hogy sötét, letűnt idők kegyetlen imáit mormolom, de nem tehettem semmit. Barátom mély transzba merült. Mikor abbahagytam, a többiek döbbenten álltak körülöttünk, és nem értették mi történt. Próbáltuk felébreszteni a szerencsétlent, de hiába. Csak feküdt és furcsa dolgokat mormolt sötét tájakról, egy ősi városról, és más érthetetlen dolgokról.
Hosszú órák teltek el, míg magához tért. Kimerültnek és ijedtnek látszott. Kiment a fürdőszobába, hideg vízzel lemosta az arcát, és elment, mielőtt bármit tehettünk volna. Azt hiszem, ez volt az a pillanat, mikor elszabadult a pokol. Ettől kezdve igen különös dolgok kezdtek történni barátom körül.
Felesége a történtek után egy héttel öngyilkosságot kísérelt meg, de szerencsére sikerült megmenteni. Mikor a rendőrség tettének indítékáról érdeklődött, összevissza kezdett beszélni titokzatos dolgokról, és arról, hogy a férje meg fog halni. A rendőrség ez utóbbi dolgot nem igazán értette, hiszen nem volt tudomásuk sem arról, hogy barátom halálos beteg lenne, sem arról, hogy tagja lenne valami kábítószermaffiának, ezért őrült képzelődésnek gondolták az egészet. Elhatároztam: megkeresem szerencsétlen barátomat és segítek rajta, ha tudok. Elmentem a lakására, de nem találtam otthon senkit. A szomszédai elmondása szerint jó két nappal azelőtt elment, és a megszokással ellentétben nem közölte velük, hová, de szerintük hamarosan haza kell térnie, mert távozásakor nem vitt magával semmit. Elmondtam nekik: meg szeretném várni, ennek nem örültek különösebben, és közölték velem, hogy figyelni fognak, és ha véletlenül ki szeretnék rabolni valakit, akkor azonnal hívják a rendőrséget.
Tehát letelepedtem a lépcsőházban és vártam...
Nemsokára kijöttek a szomszédok, és hoztak enni és egy kevés teát, egyikük még egy pokrócot is rendelkezésemre bocsájtott, hangsúlyozottan kölcsönbe. Mintegy két nap telt el így, mikor barátom éjfél felé megérkezett. Ruhája iszonyatos állapotban volt, szakadtan, sárosan és -megkockáztatom, bár lehet, hogy ez csak őrült képzelődés - véresen. Megállapítottam: valószínű, hogy távozása óta nem aludt egy percet sem.
Köszöntem neki, mire ő csak annyit mondott: azonnal beszélnünk kell, mert lehet, hogy ez az utolsó alkalom. Belökött a szobájába, leültetett, és beszélni kezdett valami különös lényekről, amelyeknek - szerinte - mindketten áldozatul estünk. Ő SÖTÉTSÉG LÉNYEKNEK nevezte őket. Sok mindent megtudtam RÓLUK. Nagyon messziről jöttek, és itt élnek köztünk. Az idők kezdete előtt már léteztek, és az idők végezetéig fognak bolyongani. Intelligenciájuk az ember számára felfoghatatlan, egy ilyen lény köztünk szinte bármit képes megtenni, és ha elegen lesznek, meg is fognak tenni mindent. Egyetlen táplálékuk - amely egyébként nem létfontosságú számukra, hiszen képtelenek meghalni - az emberi félelem. Ahol valaki félni kezd, egyből megérkezik egy közülük, és ha a rettegő személyt alkalmasnak találja, akkor ráakaszkodik, és hosszú évek alatt szinte felmorzsolja a lelkét, és mikor az már túlvan azon a stádiumon, amit mi őrületnek nevezünk, megöli. Ez nem kedvtelés számukra, még csak nem is szükség, egyszerűen csak ezt teszik. Képesek bármilyen alakot felölteni. Vannak emberek, akik köztünk élnek, normálisan viselkednek, de talán egyszer megfelelő alkalommal...
Kedvenc alakjuk az árnyék, nyugodtan követik a kiszemelt áldozatot árnyék formájában, és amikor leszáll az éj, otthagyják, bebújnak a szekrényébe, az ágya alá...
Barátom szerint a természetes alakjuk: maga a sötétség, néha talán látni parányi vörös izzó szemüket is, de ez nem tudni, mi célt szolgál, hiszen nincs szükségük látásra, anélkül is tudnak mindent.
Hosszan beszélt még, de azt hiszem, mondókájának hátralévő részét máig képtelen vagyok felfogni.
(Sietnem kell, nincs már sok időm. Talán egy óra, egy perc, egy nap, egy hét... Nincs erőm a tollat fogni se. Éjszaka van. Azt hiszem, hiányozni fogok magamnak...)
Akkor ott hagytam barátom, ma már tudom, hiba volt, bár megmenteni őt se lehetett volna. Hazamentem. A kőlapnak nyoma sem volt.
Visszavitték.
Mikor másnap elmentem hozzá, csak egy üzenetet találtam és egy térképet Ázsiáról, melyen egy érdekes jelet figyeltem meg tollal berajzolva valahol Szibériában. Az üzenet ugyanazon a nyelven volt írva, mint amit a kőlapon találtam. Minden szavát értettem. Barátom kapta TŐLÜK. El kellett mennie... A térképet talán egy utolsó emberi gondolata hagyatta itt vele.
Utánamentem.
Hosszú volt az út, de agyam képtelen visszaemlékezni. A HELYET könnyen megtaláltam. Mintha egy ősi templom romjai lettek volna, sötét volt. A közeli

kis falucskában furcsa dolgokról beszéltek. Különös eltünésekről. Valaki mesélte, hogy barátjától elbúcsúzott a vacsora után, és mikor az ottfelejtett kabátjáért visszament, mintegy két perc múlva már nem talált senkit a házban. Soha többet nem látta senki...

Gyerekek rémülten számoltak be arról, hogy este eljöttek hozzá VALAKIK, és el akarták hívni játszani...

Egyesek iszonyatos sikolyokat hallottak szomszédjuktól, de mikor átmentek megnézni, mi történt, már nem találtak senkit, csak egy furcsa jelet a plafonon...

Éjjel ismét elmentem... Körben ültek... Közeledtem... Teljesen sötét volt, még a hold sem világított. Láttam, mindent. Sűrű, hosszú fű borított mindent. Köd... köd mindenütt...

Lassan lépkedtem feléjük. Éreztem, olyan vagyok szinte, mint ők, de még ember... EMBER...

Tíz méterre tőlem a templom romjai... Kövek mindenütt... kövek... átkozott kövek...

Mentem közelebb... egyre közelebb... Még nyolc méter, hét... Mentem hosszú perceken keresztül, de mindig ugyanolyan messze voltak. Mögöttem hosszú kilométerek... erdő... és ők...

Hirtelen éreztem egy gyenge érintést a vállamon. Könnyű volt, mint az éj. Futni kezdtem, de egy méter után elbotlottam, és arcom mélyen belesüppedt a nyirkos fűbe. Mozdulni sem mertem. Nem akartam látni. Csak feküdtem mozdulatlanul, és nem mertem felnézni. Felnézni rosszabb lett volna, mint a Halál...

Csak feküdtem... feküdtem... És tudtam, mögöttem ott VANNAK... És figyelnek... Egyre többen...

Minden tagom megfeszült. És ők csak jöttek, jöttek... Zabáltak... Éreztem, emberi valóm kezd elveszni. Innen már nincs visszaút, tudtam...

Egyre kevésbé féltem. Mitől kellett volna félnem? Magamtól?...

Lassan fölálltam és elindultam visszafelé. A rendőrség elmondása szerint hat embert találtak régesrégi csuklyákban egymás mellett, a régi templom romjai közt, a TILTOTT HELYEN. Mindnek egyszerre állt meg a szíve.

Azt hiszem, ennek már több hónapja. És most vége, nem írhatok le többet. Soha senki nem fogja megtudni, hisz csak én tudom... Nem szabad leírnom... Minek is írnám? Azt hiszem, most van vége mindennek.

Ez nem a HALÁL.Ez sokkal rosszabb...

Meneküljetek!"

Professzor Úr!

Ezt a kis füzetkét találtuk a 22 kezében halála után. Félek ez adhat egyedül magyarázatot halálának rejtélyes körülményeire és titokzatos eltűnésére. Tanulmányozza át figyelmesen, de az eredményt, kérem, ne nekem küldje! El kell utaznom. Hosszú időre.

Dr.W.H.

II.

Nagyon furcsa minden körölöttem, kavarog az egész világ. Egyre kevésbé vagyok képes fölfogni környezetem ingereit, nehéz meghatároznom, hogy hol vagyok és mi történik velem. Talán nem is fontos... Nem létezik már se fájdalom, se félelem. Lehet, hogy boldog vagyok? Azt hiszem, ha képes lennék rá, ezen magam is nevetnék. Abszurd az egész. Mi a fenét keresek itt és mit csinálok?

Kezd ellepni valami sötét massza. Azt hiszem, néhány perce még szédültem is. Igen ez biztos: szédültem és hányingerem volt. Azt hiszem, ezen végleg túl vagyok. Kicsinyes dolognak tűnik minden, ami néhány perce még iszonyatos kín volt. Sok mindent átgondoltam a történtek óta, és rájöttem, hogy talán nélkülük is, ugyanitt lennék. Még mielőtt találkoztam volna VELÜK, már akkor sokszor megfordult a fejemben...

Most tisztán látom ŐKET. Sokan vannak... Évek óta ez az első perc, hogy nem félek, és nem rágódom azokon a dolgokon, amik ide juttattak...

Egyesek azt mondják, hogy idővel meg lehet szokni a rettegést. Ez nem igaz. Egyre szörnyűbb... Ha pusztán a haláltól kellett volna félnem, akkor talán megtanultam volna együttélni az egésszel, de ŐK egészen mások...

Azt hiszem több éven át tartott... Várom, hogy történjen valami, hogy leperegjen előttem az életem, mint a könyvekben, de nem történik semmi. Végül is lehet, hogy nincs is semmi, amit érdemes lenne visszanézni. Kavargok a puszta semmiben. Ez egy örökkévalóság... Ezt nem lehet kibírni. Egy kattanás...

Megint a férfivécében fekszem. Körülöttem mindenütt hugy, vér és arcok. Moccanni már nem tudok. Várok...

Most már nem történhet semmi. Nem jön senki, aki villámgyorsan bekötöz és kórházba visz...

Már megint sötét van. Most már nem kell hozzá sok idő, hogy az utolsó csepp vér is elhagyja a testemet.

Preiszner Miklós

Hétköznapjaink

3. rész

i/
(A vadász)

Kovács János budapesti lakos, a szó hagyományosan használt értelmében teljesen ÁTLAGOS ember volt (ha egyáltalán létezik ilyen). Hetvenkét éves nyugdíjazott házmester és közös képviselő, aki tíz éve özvegy, ötvenöt éve dohányos, húsz éve enyhén alkoholista, harminc éve kopasz, hetvenegy éve kövérkés és tizenöt éve "vén fasz".
Minden reggel hét órakor megvette a napi másfél zsömléjét, hazament, és egy tejeskávé kíséretében elmajszolta, elolvasta az Új Magyarország hirdetéseit (hogy minek, azt maga sem tudta), elszopogatott egy mangós ízesítésű töltött selyemcukorkát, aludt egy kicsit, átnézte az őKM-et, majd leült tévét nézni.
Ha épp a Dallas ment, akkor zokogott egy kicsit magában ezt ismételgetvén: "Akurvaannyát a stábnak, hogy lecserélték az Ellit", ugyanis titokban mély plátói szerelmet érzett e sorozat emlegetett hősnője iránt... Végül is mindegy, hisz maradt még három gyönyörű nő, akikkel kapcsolatban pajzán fantáziálgatásokat folytathatott: Lenke néni, H. Bóna Márta (az a szép keresztény asszony) és Király B. Izabella (anyánk)...
Este tíz óra körül, amikor kezdett minden elhallgatni, felvette közel húsz éves öltönyét, bőrkesztyűjét, megfésülködött, utoljára megnézte magát a tükörben, és lement a garázsba - amit a Taklaginétól bérelt már tizenöt éve -, és beült a jó öreg Polski Fiat márkajelzésű gépkocsijába, és kibontotta az alkalomra tartogatott édes teasüteményét.
Mosolygott...
Tudta: az igazság vele van.
Gyűlölöm ezeket a fiatalokat. Én is voltam fiatal, de azokban az időkben még másképpen mentek a dolgok. Akkor még ZENÉRE táncoltunk, nemcsak az örjöngés, megaztán a zúzás... De meglakolnak mind, majd én megmutatom nekik. Ezek nem is emberek, csak dühöngeni, baszni meg inni... Amikor én... - gondolta. Ekkor már az országúton járt.
Tudta: az a gyerek, aki direkt mindig az ablaka alatt megy el, most indul el.
Hogy hová, azt majd én megmutatom...
Közel egy fél órája járőrözött már, mikor meglátta. Most figyelni kell. Mindig ez a szakasz a legnehezebb. Figyelni...
Lassan elindult. A huligán az út szélén haladt...
Gyorsított...
Még tíz méter és elérem...
Hirtelen megrántotta a kormányt - mikor az autó már több mint kétszázzal repesztett -, és annak az állatnak a feje és a sütemény János bácsi szájában egyszerre zúzódott szét.
A kocsiban halk magyarnóta szólt...
Én majd helyreállítom azokat az időket, majd én megmutatom! Sok mocskos huligán!
Hajnal volt, mire hazaért. Fáradtan ledőlt a fotelbe.
A város lassan ébredni kezdett...
Lefeküdt aludni, de éber maradt.

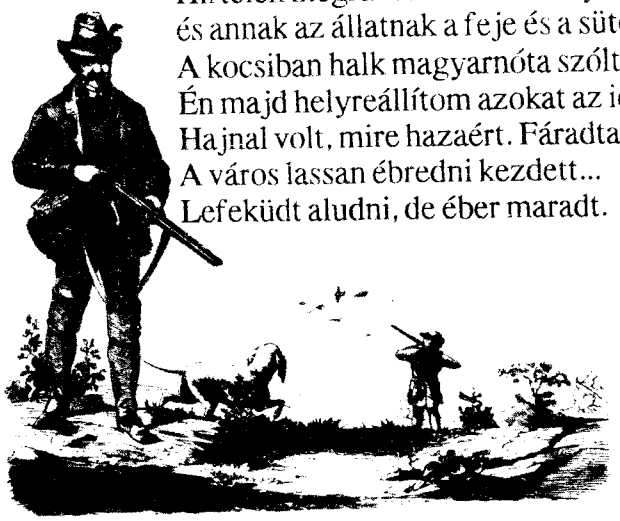

Vitéz Preiszner Miklós Tygryss Poszeidón Én...

(Bocsánat, Miklós, elhagytam [illegible] papír, amire az aláírásod [illegible], és csak ennyire emlékszem a nevedből. A következő számban pótolom. Ígérem.
Jakab Judit)

KURT VONNEGUT: HÓKUSZPÓKUSZ

"Az, hogy az emberiség valami igazán szép cél felé halad, ugyanolyan, hat évesnél fiatalabb gyerekeknek szánt dajkamese, mint a Fogtündér, a Húsvéti Nyuszi és a Mikulás." - talán ezzel a mondattal lehetne a legpontosabban összefoglalni Vonnegut legújabb könyvének üzenetét, aktuális világszemléletét.

A regény egy hajdan Vietnamban szolgált amerikai férfi életútját, balekká, áldozattá válásának történetét meséli el a főhős szemszögéből a szerzőre oly jellemző kegyetlen iróniával és öngúnnyal, valamint a szarkazmuson túllépve már-már egy vádbeszéd stílusában. A véletlenek és a mások érdekei szövevényében, egymásra hatásában jelenik meg E. D. Hartke (a főszereplő) életútja: hogyan csöppen egy átlagos amerikai végzős diák Vietnamba; leszerelése után miképp sodródik egy dislexiásokat és más zavarokkal küszködő gyerekeket tanító intézetbe tanárnak, mi készteti arra, hogy később a kollégiummal szomszédos börtön könyvtárosa, majd foglya legyen. Az életrajzi adatokat illusztrációként használva, hátborzongató logikával vezeti le Vonnegut-Hartke a beteg elméletek, teóriák, filozófiák mindennapi - embernyomorító - gyakorlattá, elkerülhetetlen végzetté válását.

Vonnegutnál a klasszikus irodalmi hatásmechanizmus megtörik: először az olvasó felszabadultságot, megtisztulást - mondhatnám, katarzist - érez, röhög a szerző jól ismert humorán. Majd - mintha kést döfött volna Vonnegut a hátunkba - juttat el az idegesítő leleplezésig. Például mikor a főhős olvasmányélményéről esik szó, elismétlődik az unalomig ismert emberteremtés-mítosz: "És monda az Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra;..." Ám az ártatlannak induló genezis - egy külső erő hatására - kiegészül az emberiség elpusztítására hívó mondattal: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon." Az írói okkeresés ebben a parancsban fedezi föl - logikusan - az emberiség önsorsrontó végzetét: a világ kisajátításához, azaz kiirtásához, így az önmagunk megsemmisítéséhez vezető utat.

Vonnegut nagy csibész, de tehetséges író: nem engedi, hogy a blöffé, a szórakoztató abszurditásé legyen az utolsó szó a regényében. Bár végig a humor (a The Guardian szerint a legfeketébb fekete humor) árad a könyvből, mégsem lehet nevetni, mégsem hagy nyugtot Vonnegut; felelősségre von, leteremt:

miért fogadom el, hogy áldozat legyek,

miért törődöm bele a világ - ember alkotta, de ellenem irányuló - rendjébe,

az én sorsom miért nem az én sorsom?!

Kuc, kuc.

JJ

PÁLYÁZAT

az általános iskolák 7-8. osztályos (bármely más iskolatípusban azonos korosztályú) és valamennyi középfokú intézet tanulói számára

A Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, a Holocaust Emlékbizottság, a Magyar Zsidó Kulturális Egyesület és a Raoul Wallenberg Egyesület a Művelődési és Közoktatási Minisztérium támogatásával **„Holocaust Magyarországon" címmel pályázatot** hirdet az 1994-1995. tanévben két kategóriában: az A kategóriában az általános iskolák 7-8. osztályos (illetve bármely más iskolatípus azonos korosztályú) és B kategóriában valamennyi középfokú tanintézet tanulói számára.

A pályázat célja

A fiatalok figyelmének felkeltése a Holocaust 50. évfordulójára. Végezzenek önálló kutatómunkát a Magyarországról elhurcolt zsidó polgárok történetéről, az 1994. évi tragikus sorsforduló helyi eseményeiről, a deportált családok emlékezetéről, a megsemmisített zsidó közösségek életéről, valamint egykori intézményeik működéséről.

A pályamunka átlagos javasolt terjedelme (az irodalomjegyzék, tartalomjegyzék leszámításával) az általános iskolások számára 5-8, a középiskolások számára 10-15 gépelt vagy ennek megfelelő terjedelmű kéziratos oldal. Az idézetek, irodalmi, történelmi hivatkozások forrásait, az esetleges interjúalanyok, beszélőpartnerek adatait a tudományos munkákban megszokott módon kérjük megjelölni. A forráshivatkozások a pályamunka értékelésének fontos feltételei. A pályázaton a jó helyesírású és stílusú pályamunkák előnyben részesülnek. Gondot kell fordítani a külalakra is, de kerülni kell a költséges, díszes kiállítást. A pályamunkákat bekötteni felesleges.

A pályamunka jeligés. A pályamunkára rá kell írni a pályázat címét: „Holocaust Magyarországon", a versenyzők kategóriáját és jeligéjét. A pályamunkán a fentieken kívül más megjelölés (például az iskola bélyegzője) nem lehet. Minden pályázathoz mellékelni kell egy lezárt borítékot, amelynek tartalmazni kell a pályázó nevét és lakcímét, az iskola nevét és címét, a felkészítő tanár nevét. A lezárt borítékon is csak a jelige és a kategória szerepelhet.

A pályázat beadási határideje: 1994. november 25-ig az iskola igazgatójának, aki a dolgozatot 1994. december 1-jéig megküldi a területileg illetékes Tankerületi Oktatásügyi Központnak. A tenti határidőig a tanuló dolgozatát a Tankerületi Oktatásügyi Központnak közvetlenül is beadhatja.

A pályázati határidő a postabélyegző keltére értendő. A határidő lejárta után feladott dolgozatot a bizottság nem értékeli.

Javasolt irodalom: Ransolph Braham: A magyar Holocaust (Gondolat Kiadó, 1988.) Gárdos Miklós: A bélyeges sereg (Múzsák, 1990.), Lévai Jenő: Zsidósors Magyarországon (Magyar Téka, 1948.), Mementó - Magyarország 1944. (Kossuth Kiadó, 1975.), Ránki György: 1944. március 19. (Kossuth Kiadó, 1968.), Szita Szabolcs: Munkaszolgálat és a hadi munka története (Kossuth Kiadó, 1989.), Szita Szabolcs: Utak a pokolból (Metalon, 1991.), Teleki Éva: Nyilasuralom Magyarországon (Kossuth Kiadó, 1974.).

Javasolt film: Steven Sielberg: Schindler listája.

Javasolt kiállítás:: Holocaust Magyarországon - Budapesti Történeti Múzeum (Horn Emil), Anna Frank élete - Budapesti Goldmark Terem (Anna Frank Alapítvány).

A pályázók szakmai eligazításért, segítségért fordulhatnak a közművelődési könyvtárakhoz, a zsidó hitközségekhez, valamint a megyei és helyi levéltárakhoz.

A pályázat eredményének közzététele:

A pályázatot elbíráló bizottság értékeli a pályázók teljesítményét, és kategóriánként díjazza - 4000 forinttól 6000 forintig -, valamint oklevéllel és könyvjutalommal ismeri el munkájukat. Az okleveleket és a pénzjutalmakat ünnepélyes keretek között adjuk át.

A pályázat helyezettjeinek nevét, iskoláját és felkészítő tanárának nevét a Művelődési Közlönyben megjelentetjük.

A legjobb pályamunkákat folyóiratokban közöljük, és gyűjteményes kötetben is megjelentetjük.

Eredményhirdetés: 1995. február.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az ADY TÁRSASÁG a SOROS ALAPÍTVÁNY és a PRO RENOVANDA CULTURA HUNGARIAE ALAPÍTVÁNY támogatásával pályázatot hirdet:

I. Esszépályázat Ady Endre életművével kapcsolatos problémák (aktualitása, verselemzés, verstani kérdések, publicisztika, világirodalmi hatások, helye a világirodalomban stb.) tárgyában:

I. dij:30.000 Ft,
II. dij:25.000 Ft,
III. dij:20.000 Ft.

II. Ady szavalóverseny:

I. helyezett:20.000 Ft,
II. helyezett:15.000 Ft,
III. helyezett:10.000 Ft,
IV. helyezett: 5.000 Ft.

Pályázatok beküldésének és a szavalóversenyre való jelentkezés határideje:

1994. november 22.

Cím:

Nagy Sz. Péter titkár

1114. Kemenes u. 14.

Budapest története

A Magyar Történelmi Társulat a Fővárosi Tudományos Alap támogatásával Budapest történeti pályázatot hirdet.

A pályázat célja, hogy Budapest történetének sokoldalú megismerése újabb adatokkal bővüljön, meg nem jelent személyes visszaemlékezések, dokumentumok feldolgozása alapján. A feldolgozandó témakörök ideje az 1872-1948 közötti korszak.

Beküldési határidő: 1994. november 15.

Cím: 1014 Úri u. 53., vagy 1250 Budapest Pf. 9.

KOPÓCSY JUDIT KIÁLLÍTÁSÁRÓL

DUNA GALÉRIA

Nem sokan ismerik őt az iskolában. Talán ha két tucatnyian hallgatták ötleteit, követték tanácsait, utánozták ujjainak mozdulatait, és érezték az alkotás örömét, amikor a szövőrámán találkozott két szín és megjelent az első motívum.
Kopócsy Judit festőművésznek - aki a Politechnikumban tavaly szövő fakultációt tartott - tárlata nyílt a Duna Galériában.

A képeit nézegetvén úgy éreztem, nem tudtam meg Juditról többet, mint az egy évvel ezelőtti első találkozáskor. De ezek az első benyomások megerősítést kaptak most a kiállításon: a festmények, montázsok is halkak, szerények, visszafogottak, ugyanakkor vibrálók, kutatók: a szépet, a titkot, az értéket keresik. A pasztellszínek, a változatos, de egyáltalán nem hivalkodó technikák, a kompozícióhoz finoman illeszkedő paszpartuk mintha egy zárt, rejtélyes világnak lennének lenyomatai, részletei - néhány alkotás esetében a szó szoros értelmében, ugyanis egyik-másik kép egy ásatást vagy egy hegy belsejét idézi föl.
Leggyakrabban nem a figurativitás mesél Kopócsy Judit festményein, hanem a kissé szomorkás, merengő hangulat, a melankólia teremt egységet.
Kedvenc képem a Visszatérés a városba (vagy valami hasonló a címe, nem emlékszem pontosan). Sötét színeivel, a térbeliséget, arányokat Chagall-osan megbontó utcáival egyszerre árasztja a mesék félelmes izgalmát és játékos harmóniáját, otthonos melegségét.
A másik festmény, amit szívesen látnék a szobám falán, a Képi variációk (erre a címre sem mernék megesküdni). Ezen a képen a kék különböző árnyalataiba belekarcolt áttetsző formák a tenger mélyét juttatták eszembe. Itt is az ellentét ragadott meg: az elképzelt, nyomasztó mozdulatlan egész és benne az állandóan változó, apró részletek paradoxona.
Szerettem még az Egyiptomi apokrifokat és a Rétegeket. A több évezrednyi bölcsességről és a megismerhetetlenségről szólnak ezek a kisméretű alkotások a némaság nyelvén.

Nincs messze a Duna Galéria.
A hármas metró Dózsa György
úti megállójától 5 perc séta.

JaJu

Ja, és Kopócsy Judit idén is
tart szakkört.

Rajzpályázat

A Műterem Bt. — Budai Rajziskola pályázatot hirdet iskoláskorú gyermekek, ill. fiatalok részére (4 korcsoportban)

A pályázat témája:NYÁR '94 - ITTHON
Beküldendő: 2 db legfeljebb A/3-as méretű, (420x294mm),
bármilyen színes technikával készült kép.
A téma feldolgozható akár hangulati- vagy dokumentatív-, akár képregény jelleggel is.
Szívesen látjuk a szokatlan egyéni megoldásokat.

A képek hátoldalán kérjük feltüntetni a Pályázó nevét, életkorát, címét és telefonszámát.

Beküldési határidő: 1994. szeptember 16. (péntek)

Beküldési cím: Műterem Bt. Budai Rajziskola
1126 Budapest, Márvány u. 23.

A zsűri a Budai Rajziskola tanáraiból áll. A legjobb munkákból nyilvános kiállítást szervezünk, és minden korcsoportban külön díjazzuk.

Fődíjak: Ingyenes rajziskolai képzés, vagy részvétel a Pályázó által választott művészeti kurzuson, a Budai Rajziskolában.

A kiállítás helyszíne: XII. Ker. Önkormányzat Polgármesteri Hivatal 1126 Budapest, Böszörményi út 23-25.

A megnyitó és díjátadás időpontja: 1994. szeptember 23. (péntek) 17 óra.

További információk a Budai Rajziskolában kérhetők: Tel/Fax: 155-03-41

A tartalomból

Klinda Pál emlékére....2
Így huhogunk mi....6
Kistolmácsi krónika....8
Izraeli hírek....12
A Colon RT. Svédországban....15
Az értékelési rendszerről....16
IT emlékeztető....17
Gyászhír....18
Érettségi, felvételi tájékoztató....20
A hiányzásról....22
Akikre büszkék vagyunk....22
Sporthírek....25
Szakkörök....26
Menetrend....29
Fehér Tamás írja....30
Téglajegy....31
Preiszner sötétsége....32
Preiszner hétköznapjai....36
JJ ajánl....37
Pályázatok....38

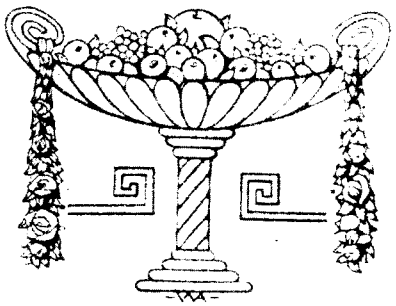

A POLIGRÁF szerkesztőségének címe:
Északi szélesség 47 fok 28 perc,
Keleti hosszúság 19 fok 05 perc.

A POLIGRÁF
A **SENKO KFT.** TÁMOGATÁSÁVAL
JELENIK MEG.

PÁLYÁZAT

A makói József Attila Művelődési Központ és Közösségi Ház országos portré fotópályázatot hirdet „Tömegarcok - arcok a tömegből" címmel.

Motto:

„Az az arc, az az arc!
Ki törődik vele, hogy szép-e
vagy slány - egyéni, amelyből
csak egy van a világon,
vagy semmitmondó tucatarc,
mellyel lépten-nyomon találkozunk?
Az ilyesmit addig lehet bírálgatni,
amíg semmi közünk hozzá,
de ha egyszer hatása alá kerülünk,
ítélőképességünk megbénul."

(Remarque)

Pályázati feltételek

Beküldhető:
- szerzőnként legfeljebb 5 db

fekete-fehér, eredeti vagy színes kép, amelynek egyik oldala min. 30 cm., és amely makói kiállításon még nem szerepelt.

Beküldési határidő: 1994. október 7.

A képek hátoldalán a következő adatokat kell feltüntetni:
- a képek sorszáma
- a képek címe
- a szerző neve
- pontos lakcíme.

A pályaműveket az alábbi címre kérjük beküldeni:
József Attila Művelődési Központ titkársága, 6901 Makó, Pf. 48.

A pályadíjak odaítélésére tervezett összeg: 25.000 Ft, és a József Attila Művelődési Központ különdíja, oklevelek. A díjak odaítéléséről és felosztásáról szakmai zsűri dönt. A döntés ellen fellebbezésnek helye nincs.

A zsűri által elfogadott képekből 1994. október 21-én kiállítás nyílik Makón a Közösségi Ház lépcső-galériájában. Ekkor kerül sor a díjak átadására is. A pályaműveket a legnagyobb gondossággal kezeljük, de az esetleges sérülésekért, vagy hiányért felelősséget nem vállalunk.

POLIGRÁF
- **A Közgazdasági Politechnikum lapja** -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
(Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 350 példányban -